

75 jaar Inter Nos

JAN HENDRIKX

In dit artikel wordt ingegaan op Zanggezelschap Inter Nos¹ dat ruim 75 jaar geleden werd opgericht en nog steeds een prominente plaats inneemt in de Schin op Geulse dorpsgemeenschap. Ik ga niet alleen in op de oprichting van de vereniging en de bestuursamenstelling in de loop der jaren, maar ook en vooral op de vele uitvoeringen die Inter Nos heeft gegeven. Die uitvoeringen zijn overigens te talrijk om ze allemaal te beschrijven. Inter Nos gaf uitvoeringen dichtbij huis, zoals in Valkenburg of Hulsberg, maar ook op de landelijke TV en ver over de landsgrenzen heen, zoals in Duitsland, Oostenrijk, Luxemburg, België, Tsjechië en Slovenië.

In dit artikel kan natuurlijk niet voorbij worden gegaan aan de vele uitwisselingen met Ljubljana², een stad in voormalig Joegoslavië die vanaf de beginjaren zestig van de vorige eeuw een bijzondere plaats innam in de gemeenschap van Schin op Geul. Hoe kwam een klein dorp in Zuid-Limburg op het idee om contacten te leggen met een Joegoslavische stad ruim 1.000 km hier vandaan?

Vijfenzeventig jaar Inter Nos. Hoe gaat Inter Nos de toekomst in? Inter Nos, *Quo Vadis?* Op naar de tachtig jaar en misschien wel naar het eeuwfeest in 2039? Wie zal het zeggen? Aan het eind van dit artikel laat ik voorzitter Paul van Weersch aan het woord, die zijn mening geeft over de toekomst van Inter Nos.

De vereniging heeft veel documenten bewaard. Dertien ordners, een aantal klappers, drie archiefdozen en een aantal receptie- en fotoboeken. Ik heb ze allemaal uitgeplozen. Ook ben ik op zoek gegaan naar oude krantenartikelen in het Limburgsch Dagblad. Het allereerste artikel dat ik aantrof dateert uit 1947. In de editie van 17 juni 1947 is te lezen dat het dubbelmannenkwartet Inter Nos – meerdere malen met de eerste prijs bekroond – op donderdag, 19 juni 1947 gaat optreden voor de Regionale Omroep Zuid (de voorloper van het huidige L1). Trouwens, dit radio-optreden was niet eenmalig, want ook in 1950 heeft Inter Nos weer opgetreden voor deze regionale zender. Ook op 16 juli 1968 vonden er opnames plaats door Radio Omroep Zuid (ROZ). Tijdens deze opnames, die plaatsvonden in het repetitielokaal Hotel Salden³,

heeft Inter Nos enkele Nederlands- en Duitstalige liederen ten gehore gebracht. De uitzending zelf vond plaats op vrijdag 9 augustus 1968 in het programma “Limburg Musicceert”. De vergoeding die Inter Nos hiervoor ontving was 140 gulden.

Over de periode 1939 tot 1950 bestaat weinig documentatie. De oudste brief die ik in het archief van Inter Nos zelf heb kunnen vinden dateert uit 1956. Het betreft een brief van Inter Nos aan Cor Claessens, waarin hij werd uitgenodigd om aanwezig te zijn op de vergadering van 21 september 1956 met het verzoek om alle bescheiden en kasmiddelen te overleggen. Op deze brief kwam op 24 september 1956 een antwoord van Claessens waarin hij zijn ontslag als secretaris van Inter Nos bevestigde en beloofde alle materiaal dat hij in zijn bezit had aan de vereniging over te dragen. Maar daar bleef het kennelijk niet bij. Ruim een maand later had Claessens een en ander nog niet overgedragen en Inter Nos maande hem nogmaals alle bescheiden en het aanwezige kasgeld op korte termijn beschikbaar te stellen. Men nodigde hem uit om deze op dinsdag 23 oktober 1956 te bezorgen. In het archief trof ik verder geen stukken aan en mag ik dus aannemen dat Cor Claessens zich aan zijn woord heeft gehouden.

Opricht in 1937, of in 1939 of toch misschien in 1941?

Bij het doornemen van het archief van Inter Nos kwam ik al snel tot de ontdekking dat er geen duidelijkheid bestaat over de datum van oprichting.

Zo is de vereniging volgens haar eigen website opgericht op 18 augustus 1939, terwijl ik briefpapier heb aangetroffen uit de jaren zeventig van de vorige eeuw waarop als oprichtingsdatum 18 juni 1937 wordt vermeld, dus ruim twee jaar eerder.

In een krantenartikel in het Limburgsch Dagblad van 28 juli 1951 staat te lezen dat “Inter Nos op zondag 29 juli haar tweede lustrum op grootse wijze gaat vieren”. Dat duidt erop dat de vereniging in 1941 zou zijn opgericht. Omdat Nederland toen in oorlog was, lijkt me die datum op zijn minst twijfelachtig.

In het archief van Inter Nos trof ik een notariële akte aan van 22 mei 1979 – gepasseerd bij notaris Pierre Eurlings te Klimmen – waarbij Inter Nos vertegenwoordigd werd door de heren Jacques Steinbusch en Theo Salden sr. In deze akte werden de statuten opnieuw vastgesteld en werd als oprichtingsdatum 18 juni 1939 vermeld. Ook blijkt uit de inschrijving bij de Kamer van Koophandel dat 18 juni 1939 als oprichtingsdatum wordt aangehouden. Deze datum kunnen we dus als officieel aannemen. Ook in latere officiële documenten, zoals de subsidieaanvragen bij de gemeente, wordt deze laatste datum gehanteerd. Behalve over de datum van de oprichting, bestaat er ook misverstand over de ‘echte’ oprichters. In 1937 zou begonnen zijn met een bescheiden zanggroep – een zogenaamd kwartet – bestaande uit Jules Willems, Huub Straaten, Sjr Straaten en Harrie Paffen. Ook Zef Boon uit de Graafstraat was één van de oprichters. Hij was in 1972 vijfendertig jaar lid en zou dus (terugtellend) vanaf 1937 lid zijn geweest. Bij brief van 29 juni 1972 deelt hij echter mee aan het bestuur niet langer lid te willen zijn van Inter Nos. Uit die brief blijkt dat hij teleurgesteld is in de houding van het bestuur, maar eveneens dat zij “dèks sjpas hōbbe gehad”. Waarschijnlijk was dit slechts een ‘dreigement’ of heeft hij zich naderhand toch bedacht, aangezien hij lid is gebleven tot zijn onverwachte dood in 1986.

In het programmaboekje dat Inter Nos uitgaf bij gelegenheid van haar 60-jarig jubileum worden als oprichters genoemd Jeu Jennekens, Sjeuf van Weersch, Zef Boon en Jacques Steinbusch.

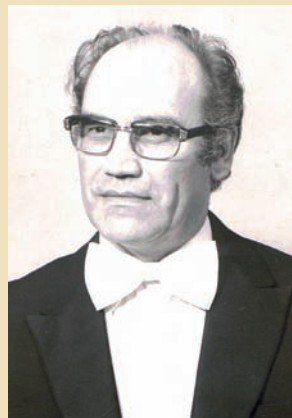
In een gesprek dat ik met Sophie Pasmans heb gehad bleek dat de officiële oprichters de volgende acht personen zijn geweest, getuige de foto die zij daarvan had.

V.l.n.r.: Jeu Jennekens, Sjr Straaten, Sjeuf van Weersch, Zef Boon, Eugène Palmen, Sjr Boon, Zef Bosch en Jacques Steinbusch.
Op de rug gezien staat dirigent Wiel Pasmans

Het begon dus allemaal op 22 juni 1937 met vier zangers (waaronder wellicht Jules Willems en Huub en Sjr Straaten), maar waarschijnlijk zijn deze er al snel mee opgehouden. De woonkamer van dirigent Wiel Pasmans diende als repetitieruimte. Het eerste lied heette “Le Rossignol” (de nachtegaal). Deze personen hadden kennelijk zo’n plezier in het samen muziek maken dat er in de loop van enkele jaren vier personen bijkwamen, hetgeen in 1939 heeft geleid tot de officiële oprichting van Inter Nos.

Wie was Wiel Pasmans?

Wiel Pasmans werd geboren op 12 november 1918 in Schoonbron (destijds in de gemeente Wijlre). Hij heeft gewoond in het Tolhuis. Behalve dirigent van een aantal muziekgezelschappen – naast natuurlijk van Mannenkoor Inter Nos onder andere van Kerkkoor St. Caecilia en Dameskoor Vivace, beide eveneens afkomstig uit Schin op Geul, en Harmonie Laura uit Ubach over Worms – was hij ook organist en koster.

Vanaf het begin van de oprichting in 1937 tot begin 1982 was hij dirigent van Inter Nos, waarvoor hij overigens nooit enige vergoeding heeft ontvangen. In juni 1980, bij gelegenheid van het 40-jarig⁴ bestaan van Inter Nos en het 40-jarig jubileum van Wiel als hun dirigent, ontving hij uit handen van burgemeester Paul Gilissen van de gemeente Valkenburg-Houthem de eremedaille in zilver verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau.

In 1982 nam Wiel officieel afscheid van Inter Nos; hij was toen 43 jaar dirigent geweest. Na een H. Mis en een afscheidsconcert in een overvolle parochiekerk van Schin op Geul was er aansluitend een receptie in Hotel Salden. Aan het begin daarvan bood voorzitter Paul van Weersch hem namens het koor een door de in Schin op Geul geboren kunstenaar Hans Coumans geschilderd portret van Wiel aan, dat door zijn echtgenote Sophie werd onthuld. Eerder op deze dag was het hele Inter Nos-gezelschap aanwezig in de Valkenburgse Gemeentegrot, waar de gemeente Wiel een portrettekening aanbood. Deze tekening van grot-schilder Albert Widdershoven kreeg een plaats naast het portret van de legendarische Inter Nos-zanger Jeu Jennekens. In november 1999 nam Wiel tevens afscheid als dirigent/koster/organist. Voor zijn verdiensten ontving hij de kerkelijke onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice. Wiel is overleden op 5 februari 2004.

Geen vrouwen?

Het is overigens opvallend dat in de statuten niet gesproken wordt over *mannelijke* leden, hetgeen erop kan duiden dat ook vrouwen welkom zijn. Ik heb overigens niet kunnen nagaan of er in het verleden vrouwen zijn geweest die zich hebben aangemeld als lid. Ik verwacht eerder dat in de tijdgeest van zeventig à tachtig jaar geleden vrouwen er niet aan dachten om zich aan te melden; dat paste gewoon niet bij het vrouw-zijn van destijds. Overigens trof ik een artikel in het Land van Valkenburg van 24 september 2008 aan – dus nog niet zo echt lang geleden – waarin de heren Fortuin en Pachen zeggen te vrezen dat de meeste leden liever geen zingende vrouwen in hun midden willen hebben.

Wel hebben de echtgenotes van diverse koorleden altijd een wezenlijke rol gespeeld op de achtergrond, door telkens mee te helpen bij concerten, evenementen en dergelijke. Zij zorgden dan onder andere voor koffie, afwassen en bemensing van het buffet. En daarnaast zijn ze tijdens de Joegoslaviëreis van 1971 nog ingezet voor 'illegale' activiteiten: Inter Nos had toen namelijk een aantal blaasinstrumenten meegenomen, bestemd voor de politiekapel van Ljubljana. Bij vragen van de douaniers hadden de dames de opdracht gekregen om te zeggen dat zij een damesorkest waren dat voor de begeleiding van Inter Nos zorgde. Op de terugreis waren de instrumenten natuurlijk verdwenen...

Overigens is het wel opvallend dat Inter Nos een beschermvrouwe had, namelijk Sientje Rooding-van der Veer; zij is dit geweest vanaf 26 september 1978 tot haar overlijden op 24 december 2011.

Inter Nos ca. 1950

Staannd v.l.n.r.: Harie Frijs, Piet van Weersch, Eugène Palmén, Hub Muylers, Sjr Straaten, Jacques Steinbusch, Sjeuf van Weersch, Jeu Jennekens en Zef Weerts

Knielend v.l.n.r.: Huub Straaten, Cor Claessens, Zef Boon, Harrie Paffen en Wiel Pasmans

Bestuursleden komen en gaan...

In de meer dan 75 jaar dat Inter Nos bestaat hebben zich uiteraard verscheidene bestuurswisselingen voorgedaan. Ik heb in het archief van Inter Nos helaas geen complete

lijst kunnen vinden waaruit de mutaties in het bestuur werden bijgehouden.

Aan de hand van allerlei ondertekende brieven, verslagen van bestuursvergaderingen, documenten van de Kamer van Koophandel en andere stukken zijn ondermeer de acht oprichters in 1939 bekend. Ik heb niet de indruk dat van deze acht leden iemand voorzitter, secretaris en penningmeester was. Niet lang daarna is er overigens wel een bestuur gevormd, waarin onder andere Zef Scheien als voorzitter en Cor Claessens als secretaris/penningmeester zitting hadden.

Op basis van al deze documenten heb ik een soort indeling kunnen maken van de oprichters en de latere voorzitters. In chronologische volgorde waren dat (de hieronder aangehouden periodes zijn bij benadering):

1937-1939, oprichters:

Jeu Jennekens, Sjr Straaten, Sjeuf van Weersch, Zef Boon, Eugène Palmén, Sjr Boon, Zef Bosch en Jacques Steinbusch. De dirigent was Wiel Pasmans.

Voorzitters:

1940-1962	Zef Scheien
1962-1964	Frans Funcken
1964-1967	Frans Schulteis
1967-1981	Jacques Steinbusch
1981-2000	Paul van Weersch
2000-2011	Ger Pachen
2011-heden	Paul van Weersch

De officiële statuten zijn vastgesteld in 1939. Op 22 mei 1979 vond een hernieuwde vaststelling plaats.

Vanaf 2011 bestaat het bestuur uit Paul van Weersch als voorzitter, Theo Salden jr. als secretaris/penningmeester en Ralf Coumans als bestuurslid, aangevuld met Wiebe Appelboom als secretariaal ondersteuner. Op de jaarvergadering in maart 2017 heeft Ralf zich echter niet meer herkiesbaar gesteld; wel heeft hij aangegeven nog enkele maanden als bestuurlijk ondersteuner aan te blijven, onder andere voor de afhandeling van diverse lopende taken en om het bestuur meer tijd te geven te zoeken naar een opvolger.

Een overzicht van alle bestuursleden van Inter Nos is te zien in de bijlage.

Jubilea en jubilarissen

Gedurende alle bestaansjaren van Inter Nos zijn er natuurlijk veel jubilea gevierd. Het eerste jubileum dat ik heb kunnen terugvinden dateert uit 1951.

1964: 25-jarig bestaan

Inter Nos heeft bij haar zilveren jubileum groots uitgepakt en heeft daarbij voor de eerste keer een Geultreffen georganiseerd. Tijdens deze manifestatie verzorgden mu-

Inter Nos 1964, in de tuin van Hotel Salden, met zicht op de nog niet-bebouwde Hanewei

Staannd v.l.n.r.: Zef Schrijvers, Leo van Weersch, Jeu Jennekens, Giel Höppener, Sjeuf van Weersch, Ger Wimmers, Victor Eijssen, Sjir Boon, Jan Rohs, Theo Salden jr., Felix Van der Linden, Sjeng Roks, Jacques Steinbosch, Zef Bosch, Harrie Ackermans, Zef van Kan en Frans Muyrers

Zittend v.l.n.r.: Ben Boncken, Harrie Defauwes, Theo Salden sr., Wiel Pasmans, Mathieu Berden, Frans Funcken en Harie Muyrers

ziekkorpsen en zangverenigingen, welke afkomstig waren uit plaatsen langs de Geul, speciale uitvoeringen. Het feest begon op zaterdag 15 augustus 1964 met een – in die tijd gebruikelijke – plechtige hoogmis, gevolgd met het huldigen van de jubilarissen en aansluitend een receptie. 's Avonds volgde een galaconcert met een taptoe met Bengaals vuur. De zondag stond in het teken van vele zang- en muziekgezelschappen uit de Belgische en Nederlandse Geulplaatsen. Die dag werd afgesloten met een Beierse avond. 's Maandagsavonds was er een optreden van Les petits chanteurs Calaminois, onder leiding van de heer Cravatte. Op dinsdag en woensdag vonden optredens plaats van de gasten uit Ljubljana. Dit zes dagen durende feest werd op donderdag afgesloten met een galaconcert met medewerking van de Mestreechter Staar, onder leiding van Martin Koekelkoren. Burgemeester Frans Breekpot sloot het feest officieel af. Diegenen die nog niet waren uitgefeest konden zich 's avonds nog verder vermaken met de Tirolkapel.

Tijdens dit 25-jarig jubileum werden de volgende jubilarissen gehuldigd:

Wiel Pasmans, 25 jaar dirigent; Zef Boon, Jeu Jennekens, Jacques Steinbusch en Sjeuf van Weersch, allen 25 jaar lid (zij behoorden in 1939 dus bij de oprichters).

1980: 40-jarig bestaan

Van eind juni tot begin juli 1980 vierde Inter Nos het feit dat het 40 jaar geleden was dat enkele zangers uit het dorp besloten tot oprichting van een zangvereniging. Er was een uitgebreid feestprogramma op touw gezet. Voor de feestelijkheden was er een feestpaviljoen aan de Mauritiussingel ingericht. Gestart werd met een Schin op Geulse avond met een optreden van Schutterij St. Mauritius en Fanfare St. Cornelius. De zaterdag was ingeruimd voor

een avond met de bekende Göhlthaler Musikanten. De zondag stond in het teken van een receptie met aansluitend een *frühschoppen*, wederom met muziek van de Göhlthaler Musikanten.

De receptie bestond naast het huldigen van een aantal jubilarissen – dirigent Wiel Pasmans (40 jaar lid), Sjeuf van Weersch (40 jaar lid), Jacques Steinbusch (40 jaar lid) en Sjeng Roks (25 jaar lid) – ook uit een aantal zeer aangename verrassingen. Uit handen van burgemeester Paul Gilissen ontving dirigent Wiel Pasmans de eremedaille in zilver verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau. Het complete koor werd vervolgens volkomen verrast toen namens de platenmaatschappij Mirasound Gerrit Voskuylen aan voorzitter Jacques Steinbusch een gouden plaat van "Zingend Geuldal" kwam overhandigen, omdat er in de afgelopen vier jaar in Schin op Geul en de regio meer dan tienduizend LP's waren verkocht.

Ter afsluiting van het jubileumjaar vond er op 25 oktober 1980 in het gemeenschapshuis een concert op hoog niveau plaats door Akademski Komomi Zbor Kranj, het zestig leden tellende studentenkoor uit Kranj.

Burgemeester Paul Gilissen feliciteert Wiel Pasmans met zijn koninklijke onderscheiding

1987: drie jubilarissen

In 1987 werden de volgende jubilarissen geëerd: Zef Bosch, Harrie Defauwes (beide 40 jaar lid) en Huub van Kan (25 jaar lid). De huldiging vond plaats op 22 augustus 1987.

1989: 50-jarig bestaan

Dit jubileum werd weer uitbundig gevierd. Al begin maart 1987 werd hierover gesproken in de bestuursvergaderingen en werd er ook aan gedacht om dan met nieuwe uniformen voor de dag te komen. Daarvoor werd het idee geopperd om een uniformfonds in het leven te roepen. Vanaf mei 1987 werd het 50-jarig bestaansfeest een vast agendapunt van het bestuur.

In de loop van 1988 kreeg het jubileum meer vorm en werden er commissies gevormd die zich gingen bezighou-

***Inter Nos 1964, eveneens in de tuin van Hotel Salden,
met zicht op de nog niet-bebouwde Hanewei***

*V.l.n.r.: dirigent Wiel Pasmans, Hub van Kan, Giel Höppener,
Jeu Jennekens, Ger Wimmers, Victor Eijssen, Leo van Weersch,
Zef Boon, Ger Willems, Theo Salden jr., Jan Rohs, Felix Van der
Linden, Sjr Boon, Harrie Ackermans, Harry Willems, Zef Bosch,
Jacques Steinbusch en Zef van Kan*

den met de benodigde vergunningen, het zoeken naar een geschikte locatie en het zorgen voor de benodigde vergunningen en financiën. Vanaf eind 1987 werden tevens afzonderlijke bestuursvergaderingen gehouden over dit komende jubileum.

Op 2 juni 1988 werd vervolgens het programma enigszins gewijzigd. Op vrijdag zou er een jeugdavond georganiseerd worden, op zaterdag een Beierse avond, op zondag allereerst een H. Mis met hulding van de jubilarissen en aansluitend *frühshoppen*, 's avonds een dansavond en op maandag een kienavond. Uit latere verslagen van de bestuursvergaderingen bleek dat er langzaam schot kwam in de organisatie. Tekeningen van de feesttent werden ontworpen op het verharde terrein naast het voetbalterrein van de Struchter Boys, een lijst van namen van uitnodigingen van leden, oud-leden en andere personen werd opgesteld, Lex Stassen zou als ceremoniemeester optreden en er werd een datum gepland voor een groepsfoto (overigens nog wel in de oude uniformen!). In de vergadering van 18 mei 1989 werden nog eens alle puntjes op de i gezet.

Bij het doornemen van het programmaboekje over dit 50-jarig jubileum is mij gebleken dat er op het laatste moment kennelijk nog wat wijzigingen zijn aangebracht. Op vrijdag vond er een optreden plaats van de Janse Bagge Band en Fietsefreem, op zaterdag was er een groot kinderfeest met kleurwedstrijd en 's avonds een Zuid-Amerikaanse dansavond met optredens van dans- en showorkest Los Pajaros en Sly Fox Limbo Show, de zondag begon met een plechtige H. Mis, aansluitend de hulding van de jubilarissen met receptie, daarna *frühshoppen* en een korentreffen. Het feest werd op maandagavond afgesloten met een kienavond.

Er waren de volgende jubilarissen: dirigent Wiel Pasmans, Jacques Steinbusch en Sjeuf van Weersch (50 jaar lid), Wiel Steinbusch (40 jaar lid), Jo Kohl en dirigent Leo van Weersch (25 jaar lid).

Helaas kende het gouden bestaansfeest van Inter Nos ook een negatieve kant. Nauwelijks was de viering van dit jubileum begonnen, of er bereikte het koor het droevige bericht dat erelid, mede-oprichter en tevens gouden jubilaris Jacques Steinbusch op de openingsdag 9 juni plotseling aan een hartaanval was overleden. Op aandringen van de familie gingen de feestelijkheden echter gewoon door. Jacques werd zondagmorgen bij aanvang van de receptie herdacht met een minuut stilte. De hulding die zondagmorgen bleef derhalve beperkt tot de vier leden Wiel Pasmans, Sjeuf van Weersch, Jo Kohl en Leo van Weersch.

1990: drie jubilarissen

In 1990 werden de volgende jubilarissen geëerd, allen 25 jaar lid: Peter, Huub en Paul van Weersch.

1999: 60-jarig bestaan

Dit drie dagen durend jubileum, dat begon op Koninginnedag vrijdag 30 april, startte met een programma voor de jeugd, waaronder straattekenen, goochelen, buikspreek en een bloemenfinale. De dag erna was er een optreden van de Mergellander Buben met Anita en de zondag werd begonnen met een plechtige Eucharistieviering. 's Middags was er een optreden van Fietsefreem. Tijdens de receptie werden enkele jubilarissen gehuldigd en werd er een CD gepresenteerd getiteld "*Mannenkoor Inter Nos*". Het jubileumjaar werd afgesloten met een concertreis naar Tsjechië, met ondermeer een bezoek aan Praag.

2004: 65-jarig bestaan

Bij gelegenheid van het 65-jarig bestaan van de vereniging werd op 13 november 2004 in de Polfermolen een galaconcert gegeven. Daarbij was er ook een optreden van de solisten Maria van Dongen, Bèr Schillings en het orkest De Oldies.

2006: zeven jubilarissen

Op zaterdag 2 december 2006 werden enkele jubilarissen in het zonnetje gezet.

Zef Schrijvers werd op 28 maart 1946 lid – hij was dat in 2006 dus reeds 60 jaar – en zingt eerste tenor. Hij is van 1984 tot 1990 bestuurslid geweest. Zijn solo-optredens heeft hij inmiddels beëindigd, maar hij is nog steeds een ondersteuning voor de eerste tenoren. Inmiddels is hij al meer dan 70 jaar lid.

40 jaar lid:

Piet Jennekens werd op 13 januari 1966 lid werd van Inter Nos. Hij zong eerste tenor, maar heeft het actief zingen om gezondheidsredenen moeten beëindigen, Hij is echter bij elke activiteit aanwezig en is thans erelid.

Huub van Weersch is lid vanaf 9 november 1965. Behalve actief zanger is hij van 1975 tot 1980 ook nog bestuurslid

Inter Nos ca. 1969, voor de Sjoensmeule in Oud-Valkenburg

V.l.n.r.: Lex Stassen, Ger van Weersch, Huub van Weersch, Zef Schrijvers, Engel Monswijde, Hub van Kan, Harry Houben, Jeu Stassen, Victor Eijssen, Jan Pleijers, Paul van Weersch, Sjeuf van Weersch, Joep van Weersch, Pierre van Weersch, Hub Straat, Joop Brouns, Hub Blezer, Frank Brouns, Peter van Weersch, Huub Somers, Wiel Pasmans, Jan van Weersch, Marcel Neven, Zef Boon, Frans Kozole, Jo Kohl, Bert Boesten, Sjeng Roks, ???, Anton Laeven, Pierre Coumans, Zef van Kan, Jacques Steinbusch, Frans Muyrers, Harrie Ackermans, Frans Ramaekers, Zef Bosch, Paul Ramaekers, Harry Willems en Jacques Meurs

geweest, in de functie van tweede penningmeester. In maart 1994 werd Huub opnieuw gekozen als bestuurslid en had hij zitting als afgevaardigde namens het bestuur in de muziekcommissie. In 1997 moest hij daarmee stoppen wegens drukke werkzaamheden bij zijn werkgever.

Paul van Weersch, die ook vanaf 9 november 1965 lid is, zingt eerste tenor. Hij werd in 1979 bestuurslid en vervulde de taak van tweede secretaris. In 1980 werd Paul plaatsvervangend voorzitter en in 1981 gekozen tot voorzitter; dit bleef hij tot april 2000. Hij stelde zich toen niet meer herkiesbaar, maar bleef wel zitting houden in de muziekcommissie. In 2011 werd Paul weer voorzitter, als opvolger van Ger Pachen.

Peter van Weersch werd eveneens op 9 november 1965 lid en zong tweede tenor. Behalve actief zanger was hij de archivaris van de vereniging. Momenteel is hij geen actief zanger meer; vanwege zijn verdiensten is hij benoemd tot erelid.

25 jaar lid:

Jacques Blom is lid vanaf 1 september 1981. Hij zingt tweede tenor en is geruime tijd lid geweest van de muziekcommissie.

Jeu Kockelkoren is lid geworden op 5 januari 1981. Hij zong bariton.

In 2006 werd tevens het feit gevierd dat Leo van Weersch al vanaf 1 september 1981 – officieel pas vanaf 1 februari 1982 – dirigent is van Inter Nos. Bij gelegenheid van deze gebeurtenis vond er op 17 november 2007 een jubileumconcert plaats in de Polfermolen, waarbij ondermeer Heidi Pittie (sopraan), Erik van Kempen (trombone) en het salonorkest Wiener Soiree optraden.

2009: 70-jarig bestaan

In het Het Land van Valkenburg van 24 september 2008 kwam ik een uitgebreid artikel tegen waarin Inter Nos als prelude op het zeventigjarig bestaan in 2009 enkele muziekwerken ten gehore bracht, variërend van klassiek en populair tot Afrikaanse muziek. De werken werden uitgevoerd in de Polfermolen. Als eigen solisten traden Jo Esers en Jan Scheepers op; Daphne Ramakers en Pascal Pittie waren de gastsolisten. De uitvoering vond plaats op 4 oktober 2008. Behalve Inter Nos deden ook mee het Harmonieorkest St. Rosa uit Sibbe, het gemengd koor Sing a Song uit Schimmert en het salonorkest Wiener Soirée. Bij gelegenheid van dit jubileum werden er zeven jubilarissen geëerd, te weten: Frans Muyrers en Theo Salden jr. (50 jaar lid); Frans Bemelmans, Bert Boesten en Pierre Coumans (40 jaar lid); Hub Dohr en Ton Lemmens (25 jaar lid).

En nu 75 jaar!

In 2014 vierde Inter Nos z'n 75 jarig bestaan. De geplande feestelijkheden waren verdeeld over het gehele jaar. Op 29 december 2013 werd in het gemeenschapshuis gestart met een Sylvesterconcert met medewerking van de Kerkraadse entertainer Jack Vinders. Het werd een zeer geslaagde eerste jubileumactiviteit.

Zaterdag 7 juni 2014 stond gepland voor een receptie en huldiging van tien jubilarissen. Begonnen werd met een interne huldiging van die jubilarissen: Harrie Ackermans (50 jaar), Huub van Kan (50 jaar), Jo Kohl (50 jaar), Jeu Lenssen (25 jaar), Ger Pachen (25 jaar), Jeu Stassen (40 jaar), Lex Stassen (40 jaar), Jo van Weersch (25 jaar), Leo van Weersch (50 jaar) en Peter van Weersch (50 jaar). Na het opluisteren van de H. Mis in de kerk was er een zeer druk bezochte receptie voor koor en jubilarissen in het gemeenschapshuis.

Op zondag 24 augustus was er een open-air brunch rondom het gemeenschapshuis. Meer dan 300 gasten genoten van een overheerlijke brunch onder het genot van optredens van Die Moselsänger en de Effe Wachte Band. Met een tweetal korte regenbuien waren de weergoden de bezoekers enigszins ongunstig gestemd, maar deze konden het humeur en het plezier onder de brunchers niet bederven. En zoals meestal het geval is: na regen komt zonneschijn. Al met al een zeer geslaagd evenement.

Op zaterdag 25 oktober sloot Inter Nos dit jubileumjaar af met een concert in het gemeenschapshuis. Er was gekozen voor een concert met als rode draad "Momenten van 75 jaar Inter Nos". De avond werd gepresenteerd door oud-dorpsgenoot Wim Steinbusch, die zelf het concert besloot met het lied "t Dörp".

Wie is Leo van Weersch?

Leo werd in 1947 in Schin op Geul geboren in een mijnwerkersgezin met zes kinderen. Zijn vader was mede-oprichter van Inter Nos. Op 13-jarige leeftijd begon hij met werken in een winkel. In zijn vrije tijd volgde hij vanaf 1971 een opleiding aan de Valkenburgse muziekschool, waar hij zijn vierde graads piano en vierde graads

koordirectie behaalde. In 1974 ontving hij de Alfons Crollaprijs. Vervolgens kreeg hij in 1976 de kans om het Conservatorium in Maastricht te bezoeken, waar hij schoolmuziek en koordirectie ging studeren.

Hij is als muziekdocent werkzaam geweest op enkele basisscholen binnen de gemeente Valkenburg aan de Geul. Ook is hij dirigent geweest bij ondermeer het Koninklijk St. Caeciliakoor in Ransdaal en het gelijknamige koor in Heer, alsmede van het kerkelijk zangkoor St. Joseph in Broekhem. Op dit moment is hij, behalve dirigent bij Inter Nos, ook dirigent bij het Mannenkoor Koninklijk Walram's Genootschap uit Valkenburg en van Die Moselsänger. Tot eind 2016 was hij tevens dirigent van Dameskoor Vivace uit Schin op Geul.

Goede tijden, slechte tijden

Hoogtepunten zijn er volop geweest bij Inter Nos; daarop kom ik later terug. Elke vereniging kent echter ook dieptepunten, net als Inter Nos overigens. Dat hoort bij een vereniging. Bij het doorlezen van de verslagen van de bestuursvergaderingen valt me op dat de vereniging rond 2002 een minder goede periode doormaakte. Muzikaal was er niets aan de hand, maar in die periode was het moeilijk om geschikte bestuursleden te vinden. In zijn toespraak op de ledenvergadering van 29 oktober 2002 deelt de voorzitter mede dat "de huidige bezetting te weinig is om ons koor op ons huidige niveau goed te kunnen leiden en te laten functioneren".

Ook uit latere verslagen bleek dat Inter Nos twijfelde aan haar voortbestaan en dat werd ook uitgesproken tijdens de bestuursvergaderingen. Zo is te lezen in het verslag van de bestuursvergadering van 2 april 2003 dat het aantal bestuursleden bestond uit drie personen: Ger Pachen, Hub Dohr en Martin van Kempen. Het eerste agendapunt van die bijeenkomst was dan ook de vraag of het bestuur zo kan functioneren. Geen agenda, geen secretaris en slechts drie bestuursleden, terwijl volgens de statuten het bestuur moet bestaan uit vijf of zeven leden. In die vergadering van 2 april besloot het bestuur om toch door

te gaan. De penningmeester nam tijdelijk het secretariaat op zich, maar bij brief van 15 maart 2006 deelde hij het bestuur mede dat hij zijn bestuursfunctie met onmiddellijke ingang zou neerleggen.

Daarnaast beklagde het bestuur zich begin 2003 over het gebrek aan medewerking aan diverse (donateurs)acties, het rondbrengen van folders voor de zomerconcerten en het opbouwen van de zaal. Om ook (jongere) leden enthousiast te maken werd gedacht aan het organiseren van open repetities en het actief benaderen van geschikte zangers in het dorp. Tevens werd gekeken of het repertoire moest worden vernieuwd, zodat het misschien ook de jongere leden meer aansprak. Overigens is het opvallend dat het Inter Nos rond 2002 muzikaal kennelijk goed ging. Er werd een uitgebreid muziekrepertoire aangeboden, men had veel leden (54) en kende een hoog opkomstpercentage bij de repetities. Het moge duidelijk zijn dat de leden maar één ding wilden en dat was zingen. Voor het plaatsnemen in het bestuur en het organiseren van en het bijspringen bij het opzetten van evenementen bestond duidelijk minder animo.

Overigens maakte het bestuur zich al veel eerder zorgen over de vergrijzing in ons dorp. Al in haar bestuursvergadering van 1 oktober 1987 drong zij aan op het werven van jongere leden omdat anders de vergrijzing uit de hand zou lopen. Kennelijk is dit goed gekomen, want ruim vijftig jaar later bestaat de vereniging nog steeds.

De onderbezetting van het bestuur bleef enkele jaren doorgaan en de voorzitter liet geen gelegenheid voorbij gaan om zijn zorgen daarover uit te spreken. Dit en het gebrek aan medewerking door de leden was voor het bestuur reden om een korte notitie op te stellen over die situatie en hoe de toekomst eruit zou zien. In deze notitie van 11 november 2003 – genaamd "Inter Nos, waarheen, waarvoor" – werden de problemen nog eens uiteengezet en werd er ook een zwart scenario geschetst waarin de toekomst van Inter Nos in twijfel werd getrokken. Begin 2004 kwam er kennelijk een kentering. Zo lees ik in het jaarverslag van de ledenvergadering van 20 maart 2004 dat er binnen de vereniging verschillende commissies werden gevormd, zoals onder andere de muziekcommissie, de wandelcommissie, de reiscommissie en de financiële commissie. Door het instellen van deze commissies heeft het bestuur duidelijk taken gedelegeerd en werden de bestuursleden ontlast. De voorzitter sprak hierover zijn waardering uit.

De opleving was kennelijk van korte duur. In de notulen van de jaarvergadering van 18 maart 2006 is te lezen dat de voorzitter mededeelt dat, nadat Martin van Kempen zich heeft teruggetrokken als penningmeester, het bestuur nog bestaat uit twee personen en dat dit een onwerkbaar situatie oplevert. Hij roept dan ook de leden op zich kandidaat te stellen voor een bestuursfunctie. Dat heeft kennelijk geholpen, want in dezelfde vergadering melden zich enkele leden waarna, na stemming, de heren Cor Fortuin, Frans Geraeds en René Steinbusch worden

gekozen tot bestuurslid. Ger Pachten wordt herkozen als voorzitter.

Veel optredens. Teveel om ze allemaal op te noemen

Aan het begin van dit artikel werd het al opgemerkt. Inter Nos heeft veel uitvoeringen gegeven in de afgelopen 75 jaar, soms meer dan twintig per jaar. Deze varieerden van het opluisteren van de nachtmis in Schin op Geul en een optreden in gemeenschapshuis 't Wielderhoes te Wijlre, tot optredens over de provincie- en landsgrenzen heen. Het zijn er gewoonweg teveel om ze allemaal op te noemen; slechts bij enkele wordt hierna dan ook uitvoeriger stilgestaan.

Het eerste landelijke succes

Zoals vermeld is inter Nos net voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog opgericht. Officieel optreden was de eerste (oorlogs)jaren niet gemakkelijk, vooral omdat Inter Nos destijds weigerde toe te treden tot de nazigezinde *Kulturkammer*, waardoor de leden weliswaar elke week in Café Van Weersch bij elkaar kwam om te repeteren, maar geen uitvoeringen gaven. Door die jarenlange wekelijkse repetities had Inter Nos na de oorlog natuurlijk een behoorlijk repertoire opgebouwd en kon dan ook in de zomer van 1945 met veel succes deelnemen aan haar eerste officiële optreden, dat plaatsvond tijdens de weidefeesten in Mechelen. Dat er geen vervoer was in die tijd is nog te begrijpen, maar dat het bier erg slap was, was veel erger. Langs slinkse wegen was Inter Nos echter toch in het bezit gekomen van een vat goed bier. Daarom vertrokken de leden op een versierde platte wagen – op luchtbanden, dat dan weer wel – en met het genoemde vat écht bier richting het weidefeest. Met de nodige materiaalpech en een leeg vat bereikten de leden uiteindelijk Mechelen. Het eerste optreden werd vervolgens een groot succes.

Wanneer Inter Nos voor de eerste keer succesvol voor de radio heeft opgetreden is niet meer te achterhalen. Zoals reeds aangegeven is er in 1947 een optreden geweest voor de regionale zender. In 1949 sleepte Inter Nos op het concours van de Beeker Liedertafel twee eerste prijzen in de wacht. Een succes dat korte tijd later werd overtroffen door de weergalozе triomf tijdens een sterk bezet zangfestival "Het Nederlandse Lied" in Hilversum. Daar wist het nog volslagen onbekende dubbelkwartet uit Schin op Geul niet alleen beslag te leggen op de eerste prijs, maar tevens op de dirigentenprijs. Uit dit naamloze mannenkwartet is toen Inter Nos ontstaan.

Jaarlijks koorfestival

Het was, met name in jaren veertig en vijftig van de vorige eeuw, gebruikelijk dat Inter Nos elk jaar deelnam aan het Nederlands koorfestival. In 1949 promoveerde Inter Nos onder leiding van dirigent Wiel Pasmans, tevens organist van de St. Mauritiuskerk, naar de eerste afdeling in

een Internationaal Koorfestival te Hilversum. Men behaalde er de eerste prijs, met gelukwensen van de jury. Uit het juryrapport van eind 1958 is echter te lezen dat ondermeer bij het verplichte werk "*Ballade van de Bruidloft*" het de bedoeling was dat het stuk vrolijk en pittig moest klinken, maar helaas was het tempo te laag. Ook de beoordeling van het vrije werk "*Het feest van de Mus*" was niet overtuigend volgens de jury.

Vijftig jaar later (beter laat dan nooit!) kreeg Inter Nos een beduidend betere beoordeling. Tijdens de Zangersdag Onderlinge Federatie⁵ op 11 oktober 2008, georganiseerd door Mannenkoor Geulklank uit Valkenburg, werden de werken die Inter Nos ten gehore bracht – "*Žabe*" van Vinko Vodopivec en "*Der Gondelfahrer*" en "*Die Nacht*", beide van Franz Schubert – als goed tot zeer goed beoordeeld.

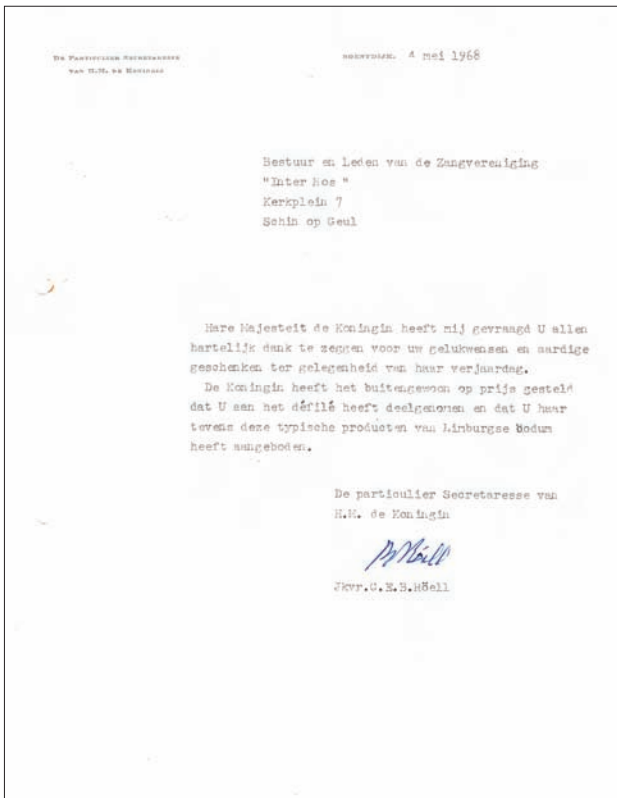
De ambities van Inter Nos zijn letterlijk grenzeloos. Behalve optredens in Nederland en in het buitenland ontdekte men ook de televisie; er werden brieven naar allerlei omroepen geschreven om te mogen optreden. Soms hadden deze verzoeken succes, soms werden ze afgewezen of hoorde Inter Nos er niets meer van.

Bezoek aan Soestdijk in 1968

Naast de vele buitenlandse reizen en optredens is Inter Nos op 30 april 1968, bij gelegenheid van Koninginnedag, op paleis Soestdijk geweest. Reeds bij brief van 26 juni 1967 had Inter Nos haar belangstelling kenbaar gemaakt bij de vice-voorzitter van de Baarnse Oranjevereniging om bij gelegenheid van de 59e verjaardag van koningin Juliana aanwezig te mogen zijn, en verzocht om dan het welbekende "*Domine salvam fac Reginam nostram*" te zingen. Als blijk van haar sympathie voor het Koningshuis, en als ondersteuning voor het verzoek, deelde Inter Nos in de brief mede dat zij zich tijdens de bezetting door de Duitsers niet had aangesloten bij de *Kulturkammer*. Ook werd geschreven dat zij bij de geboorte van Z.K.H. prins (thans koning) Willem Alexander op concertreis was in Kranj en Ljubljana maar gelijk, toen het blijde nieuws bekend werd, een gelukstelegram had gestuurd aan de Koninklijke Hoogheden prinses Beatrix en prins Claus. Het verzoek om te mogen optreden werd op het allerlaatste moment niet ingewilligd; Inter Nos heeft slechts aan het defilé mogen deelnemen. Op 30 april 1968 vertrok er om half zes in de ochtend een bus richting Soestdijk (met daarbij overigens op de terugweg nog een concert in Kortenhoef). Dat dit hooglijk werd gewaardeerd door de Koninklijke familie blijkt wel uit de dankzegging van de particulier secretaresse van de koningin. Overigens verstuurd in een portvrije enveloppe; kennelijk moeten ze ook op Soestdijk op de kleintjes letten.

Der goldene Schuß – helaas niet in de roos...

Begin 1970 kwamen Martha Salden en Marcel Neven bij toeval Vico Torriani in Valkenburg tegen. Hij logeerde in

De bedankbrief namens de koningin, alsmede de portvrije envelop waarin deze werd verstuurd

het voormalige Hotel Franssen. Torriani was destijds quizmaster van het populaire programma "Der goldene Schuß". Op 30 maart 1970 stuurde Inter Nos een brief aan hem met het verzoek eens te mogen optreden in zijn show. In die brief valt ondermeer het volgende te lezen: "zu bitten ob es die Möglichkeit gäbe mit unserem Männerchor (38 Personen worunter verschiedene gute Solisten) in Ihrer Sendung auftreten so dürfen. Wir haben uns schon etwas am Fernsehen gewöhnt, da wir in einer Holländischer Sendung ein Bühnenbild mit Gesang aus dem Oper Nabucco von Verdi in Italienischer Sprache ausführten".

Deze brief had kennelijk geen indruk gemaakt, want Inter Nos heeft nooit meer iets van hem gehoord. Jammer, niet op de eerste plaats voor Inter Nos, maar vooral voor Torriani, omdat hij de gelegenheid voorbij liet gaan om zo'n geweldig koor in zijn programma te laten optreden.

Zeskamp NCRV

Op 29 december 1970 heeft Inter Nos deelgenomen aan een zeskamp georganiseerd door de NCRV. Tijdens dit evenement heeft Inter Nos – verkleed als slaven – "Nabucco" van Verdi gezongen. De kleren werden gehuurd van de Zuid-Nederlandse Opera. Het geheel werd opgenomen in de eigen studio van de NCRV. Jef Baarts, de toenmalige regisseur van de Zuid-Nederlandse Opera, gaf de nodige instructies voor het optreden. Wijlen Fritske Hendriks van Mannenkoor Walram uit Valkenburg heeft als gastzanger ook hieraan deelgenomen. De echtgenote van Jef Baarts heeft er destijds overigens voor gezorgd dat Inter Nos gedurende enkele jaren het kerstspel in de Gemeentegrot heeft opgeluisterd.

Musicerende dilettanten

Op zondag 28 november 1971 vond de opname plaats van een optreden van Inter Nos in het programma "Musicerende Dilettanten". De uitzending was op 1 februari 1972, van 19.00 uur tot 19.30 uur. De vergoeding bedroeg 200 gulden. Op 28 november vond een herhaling van dit optreden plaats in het programma "Zin in Muziek".

Geen optreden bij Willem Duys

Bij brief van 23 april 1975 bood Inter Nos zich aan om te mogen optreden in het programma "Muziek Mozaïek" van Willem Duys. In deze brief memoreert men aan het optreden van Wim Sonneveld in zijn creatie als Frater Venantius die "de grote stoot heeft gegeven aan de landelijke faam van onze kleine gemeenschap, waarin wij als zangvereniging sinds 36 jaar een klein beetje culturele vreugde proberen te brengen". Ondanks dit vurig pleidooi werd bij brief van 28 april 1975 het verzoek afgewezen.

Optreden met Marjon Lambriks. Ongetwijfeld het muzikale hoogtepunt voor Inter Nos, maar...

Wie kent haar niet, Marjon Lambriks? Een zangdiva uit Valkenburg die furore heeft gemaakt in Wenen, het mekka van de opera en operette. Dat Marjon beroemd was blijkt wel uit de brief die Inter Nos op 20 oktober 1977 naar haar zond. Enkel de adressering "de heer en mevrouw Oostwegel-Lambriks, Wenen" was voldoende.

Toen Marjon hoorde dat Inter Nos in Centrum Cocarde in Valkenburg een uitvoering gaf, liet zij natuurlijk de gelegenheid niet voorbijgaan om met hen in contact te treden. Zij stond versteld van hun hoge zangniveau. Dit prettige contact heeft, nota bene op verzoek van Marjon, geleid tot een tegenbezoek van Inter Nos aan Wenen in april 1978.

Toen de plannen redelijk definitief werden, brak er voor Inter Nos natuurlijk een drukke tijd aan met het uitzoeken van een geschikt repertoire en het oefenen en repeteren van al deze muziekstukken. De eerste maanden van 1978 stonden in het teken van de reis naar Wenen. Naast de vele partijrepetities werd er wekelijks tweemaal gerepeteerd door het hele koor. De laatste week voor vertrek

werd er zelfs dagelijks geoefend. Niets werd aan het toeval overgelaten.

Vrijdagmorgen 21 april 1978 stond de Boeing 707 gereed op vliegveld Beek (nu heeft datzelfde vliegveld de deftige, internationaal klinkende naam Maastricht-Aachen Airport) en vertrok Inter Nos richting Wenen. Nog snel een kusje hier en een kruisje daar en met bibberende knieën of zweet in de handen kon de reis beginnen. De een geniet, de ander is doodsbang. Eén lid kreeg zelfs een lichte paniekaanval toen iedereen bij het landen naar één kant van het vliegtuig liep: *“In godsnaam luuj, kom neet allemaol nao links, want dan kiep ‘t vleegmesjien um...”*

Ook de toenmalige burgemeester Paul Gilissen en zijn echtgenote gingen mee als officiële vertegenwoordigers van de gemeente. Het concert, dat 's avonds om half acht begon, vond plaats op uitnodiging van de *Landesregierung* van Nieder-Österreich en de Stadt Klosterneuburg. Een officiële ontvangst ontbrak dan ook niet op het programma. Daags erna werd er een bezoek gebracht aan de Volksoper, waar een opvoering van *“Die lustige Witwe”*, met in de hoofdrol Marjon Lambriks, werd bijgewoond.

Toch hangt er een gevoel van teleurstelling boven deze reis, waarvan iedereen zich zo veel had voorgesteld. De accommodatie waarin moest worden opgetreden, voornamelijk in gebruik als sporthal, voldeed akoestisch niet aan de minimale geluidseisen en aan het concert zelf was nauwelijks bekendheid gegeven, waardoor de publieke belangstelling ronduit tegenviel. Ook de meegereisde dames zaten er in deze sporthal in hun van thuis uit meegenomen galajurk wat vreemd bij. De burgemeester van Klosterneuburg verontschuldigde zich voor de tegenvallende belangstelling en vertelde in zijn toespraak dat hij ongetwijfeld in de dagen daarna van de inwoners zal horen dat het optreden van Inter Nos zo geweldig moet zijn geweest en dat ze er spijt van hebben dat concert niet te hebben bijgewoond. Die volstrekt ongeschikte accommodatie weerhield Inter Nos er echter niet van om een uitstekende opvoering te geven. Wat Wiel Pasmans – zo stond te lezen in het Land van Valkenburg van vrijdag 28 april 1978 – uit zijn mannen haalde, was gezien de omstandigheden groots te noemen.

Maar Inter Nos herpakte zich snel en ging diezelfde avond en nacht spontaan optreden op diverse locaties, zoals in *Der Stiftskeller* en andere wijnlokalen, waar de teleurstelling snel werd weggedronken met *Heurigen*-wijn. Deze jonge wijn is een aantal leden van Inter Nos slecht bekomen, met als resultaat dat men dan ook licht beneveld richting vliegtuig ging. Toen bijna iedereen in zijn stoel zat (en sommigen lagen) hoorde Marcel Neven één van de stewardessen tegen de gezagvoerder zeggen: *“Daß habe ik noch nie erlebt, das ganze Flugzeug besoffen.”* Ook Bert Boesten kan zich dit nog goed herinneren. “Er waren,” zo vertelde Bert, “wat problemen bij de incheckbalie, omdat enkele leden van Inter Nos zo dronken waren dat ze nauwelijks in staat waren om fatsoenlijk op hun benen te staan. Om allerlei officiële procedures te voorkomen werd

toen door de incheckmedewerkers, na overleg met hun manager, besloten om maar alle leden door te laten en allerlei formaliteiten achterwege te laten.”

Voorzitter Jacques Steinbusch vatte de reis pakkend samen toen hij in een interview in het Land van Valkenburg vertelde dat ze naar Wenen waren gekomen om te zingen en dat al het andere bijzaak was. “Dit concert,” zo gaat hij verder, “had beter in ons eigen gemeenschapshuis uitgevoerd kunnen worden.”

Achteraf is overigens gebleken dat er ongeveer tien dagen voorafgaand aan de reis al alarmerende berichten waren over de plaats van het concert. Er waren echter al veel te hoge verwachtingen gewekt om een en ander nog af te blazen. Om toch nog te proberen zoveel mogelijk bekendheid te geven aan het optreden, heeft Jacques Steinbusch zelfs nog een interview gegeven op een Weens radiostation, waarbij tevens twee Joegoslavische nummers van hun LP gedraaid werden. Wat echter niemand van Inter Nos wist, was dat er in die tijd in Wenen een grote aversie bestond tegen alles wat Joegoslavisch was, hetgeen natuurlijk ook niet echt heeft meegeholpen. Zelfs de organisator, een Oostenrijks bankfiliaal, had schijnbaar geen belang bij een succesvol concert. Daarnaast is de rol van Marjon Lambriks in het geheel ook nooit echt duidelijk geweest.

Ook huidig voorzitter Paul van Weersch was erbij en was eveneens teleurgesteld in de accommodatie en het aantal toeschouwers, maar Inter Nos zou Inter Nos niet zijn als deze tegenvaller niet snel zou worden vergeten (lees: zou worden weggedronken). Hij vertelde mij zijn verhaal over de teleurstelling:

“Met een gevoel van diepe ontgoocheling gingen we naar een *Stiftskeller*, waar zich de opgekropte spanning ontladde in een nachtconcert met vele emotionele en onvergetelijke momenten. Als we hier het concert hadden kunnen geven, dan hadden de mensen nog meer kunnen genieten van ons optreden, was ieders mening. De frustratie werd door iedereen op zijn eigen manier beleefd en weggespoeld met menig glaasje bier of wijn, zelfs tot vroeg in de morgen.

De volgende dag weer bijtijds uit de veren, maar niet iedereen was even helder. Ondanks dat de Weense lente vol in de lucht was, heeft de lange nacht voor een aantal

zangers toch haar tol geëist. Maar na een stevig ontbijt heeft iedereen, dankzij het mooie weer, volop kunnen genieten van de prachtige stad Wenen. Op diverse terrassen werd genoten van een heerlijke *Sachertorte* met koffie. 's Avonds woonde het complete gezelschap een schitterende uitvoering bij van de operette *“Die lustige Witwe”* van Lehar.

De laatste dag begon, na een voortreffelijk ontbijt en nadat de koffers weer waren ingeladen, met een *sight seeing*tocht door de omgeving van Wenen en een bezoek aan het wereldbekende wijnstadje Grinzing. De gezelligheid steeg ten top in een van de vele *Heurigen* (een soort kroeg). Onder het genot van jonge Grinzingwijn of bier en een *‘gutbürgerliche Küche’* werd het een gezellige boel. Naast de *Schrammelmusik* werd er spontaan door Inter Nos gezongen en klonk er zowaar *“So ein Tag, so wunderschön wie Heute”*. Een om meerdere redenen onvergetelijke reis liep ten einde, met voor iedereen een ervaring rijker.

Begon de heenreis vooral met een gevoel van gespannenheid, des te meer was de terugreis een reis met het verwerken van een bepaald gevoel, opgelopen door het nuttigen van iets teveel jonge wijn. Nu eens geen pillen voor de vliegangst, maar meer een aspirientje voor het oplossen van een katergevoel. Weer op vliegveld Beek aangekomen hoorde men één van de thuisgebleven dames zeggen, toen haar man de trap afdaalde uit het vliegtuig: *‘Och kiek miene Harie ins, hae zuut nog altied wit um de naas van ‘t vleege.’* Zij wist niet beter...”

Zomerconcerten

Vanaf 1974 tot in de jaren tachtig heeft Inter Nos een reeks zomerconcerten verzorgd in het gemeenschaps-huis; de oorsprong daarvan lag in de concerten die men eind jaren zestig in verschillende hotels en pensions gaf. Jaarlijks werden dan ook acht tot tien uitvoeringen gegeven, met meestal rond de tweehonderd toehoorders. Vooral de toeristen bezochten deze concerten massaal. Geëindigd werd altijd met een aantal bekende Limburgse meezingers.

Uitreiking van de gouden LP aan voorzitter Jacques Steinbusch

Van midden jaren zeventig tot midden jaren tachtig beleefde Inter Nos haar muzikale hoogtijdagen. In deze tijd had het koor de beschikking over liefst vijf solisten: Zef Schrijvers, Jan Rohs, Marcel Neven, Funs Ramakers en Jacques Meurs. Ook zanger/troubadour Lex Stassen behoorde tot de gelederen.

De kroon op deze periode was de in 1976 opgenomen LP *“Zingend Geuldal”*, die zeer goed verkocht en waarvoor Inter Nos in 1980 een gouden plaat ontving. Dit succes bleef niet onopgemerkt, waardoor er – naast de concertreizen naar Wenen in 1978 en Slovenië in 1979 – succesvolle optredens plaatsvonden in de Philips Evenementenhallen te Eindhoven (voor maar liefst 1.600 toehoorders) en in een volle stadsschouwburg te Heerlen, tijdens de jaarlijkse modeshow van Schunck.

Na deze eerste eigen LP vonden in 1982 de opnames plaats voor een volgende, getiteld *“Zingend Geuldal II”*. Het succes van de eerste kon echter niet meer worden herhaald. Samen met bas/bariton Hans Scheijen werd in 1983 opnieuw een LP opgenomen, op zijn verzoek overigens met medewerking van het mandoline-ensemble The Strings. Scheijen was solist in de theaters van Detmold, Saarbrücken en Essen. Twee nummers van deze LP werden naderhand op een verzamelalbum uitgebracht, waarop onder

Drie van de vier door Inter Nos uitgebrachte muziekdragers (twee LP's en twee CD's):

Zingend Geuldal (1976), *Zingend Geuldal II* (1982) en *Mannenkoor Inter Nos* (1999). Daarnaast is er in 1993 een CD verschenen die eveneens de titel *Mannenkoor Inter Nos* draagt

andere ook werken stonden van de Maastrichter Staar, het Volendams Operakoor en het Westlands Mannenkoor. Het nummer *“Die zwölf Räuber”* werd in 2002 door Hans Scheijen ook nog op een eigen CD van hem uitgebracht.

NCRV-radio-optreden in 1983

Op 18 oktober 1983 heeft Inter Nos opgetreden in de parochiekerk van de Allerheiligste Verlosser en H. Petrus te Maastricht. Dit optreden vond plaats in het kader van het NCRV-programma *“Muziek in Vrije Tijd”*. Op 9 februari 1984 werd dit programma op de radio uitgezonden; tevens werden daarvan een LP en cassette gemaakt. Hierop kwamen vanuit het hele land brieven van luisteraars binnen die meedeelden ontzettend te hebben genoten. Inter Nos heeft vervolgens al die brieven beantwoord en daarbij aangegeven dat van het optreden zowel een LP en een cassette zijn gemaakt, welke tegen betaling van de kosten verkrijgbaar is.

Overigens was dit radio-optreden in 1983 niet het eerste van Inter Nos. In december 1978 werd hun muziek gedraaid op Radio Wereldomroep Het programma ging over de historie en het toerisme in Schin op Geul, ondersteund door de klanken van Inter Nos' muziek.

Floriade Haarlemmermeer

Deze wereldtuinbouwtentoonstelling, die elke tien jaar wordt gehouden, vond op 17 juni 2002 in de gemeente Haarlemmermeer plaats. Inter Nos heeft op deze dag opgetreden op de stand van de Provincie Limburg.

Concertreis Wörth an der Donau

Van dinsdag 21 tot en met zondag 26 oktober 2003 bracht Inter Nos een bezoek aan Wörth an der Donau in Beieren. Het was een geslaagde reis met toch wel enkele 'verrassingen'. Behalve een tocht over de Donau en het bezoek aan een *Schnapsbrennerei* en het museum Waldkristall Hütten, werden er ook enkele uitvoeringen gegeven. Er werd volop gezongen, zelfs teveel. Tijdens een bezoek aan het museum Walhalla – in volledig Griekse stijl opgetrokken met veel marmer en een geweldige akoestiek – konden sommige leden zich kennelijk niet inhouden en werd er spontaan gezongen. Een bewaker kwam snel aangerend en verbood de leden om verder te zingen.

Door wat miscommunicatie binnen de organisatie was de publieke belangstelling bij de eerste twee concerten aan de magere kant, maar dit werd ruimschoots goedge maakt door het laatste concert in de *Karmelitanische Kirche* van Straubing.

Ljubljana

Hoe zat dat ook alweer?

Een artikel over Inter Nos zou niet compleet zijn als niet zou worden stilgestaan bij de contacten met Ljubljana. Geen inwoner van Schin op Geul en geen toerist die dit dorp bezoekt kan er omheen: de Orpheus, het karakteristieke monument op het Kerkplein dat bij veel gelegenhe-

den, zoals bij de jaarlijkse processie, in het middelpunt staat. Maar wie kent nog de geschiedenis van dit monument?

Deze begon in 1963 toen Theo Salden sr. als toenmalige secretaris/penningmeester op zoek was naar een muziekkorps dat het zilveren jubileum van Inter Nos in 1964 zou moeten opluisteren. Aanvankelijk was de Belgische Zee-machtkapel ingepland, maar dat korps moest in een vrij laat stadium verstek laten gaan. Theo kreeg de tip (vermoedelijk op het WMC in Kerkrade) om eens contact op te nemen met de politiekapel in Ljubljana. Samen met zijn echtgenote Mieke is hij toen met de auto richting Ljubljana getrokken. Omdat hij daar begrijpelijkerwijs niet wist waar het politiebureau lag (en in die tijd een TomTom nog niet was uitgevonden) vroeg hij de weg aan de eerste de beste politieagent die hij op straat zag staan. Tot zijn grote verrassing bleek die agent de dirigent van de politiekapel te zijn.

De contacten daarna waren intensief en talrijk. Met name Theo Salden sr. zelf is meer dan honderdmaal in Ljubljana geweest; soms alleen met zijn echtgenote, soms in georganiseerd groepsverband, maar ook met voetbalvereniging Roda JC, die toen in Slovenië tijdens een Europees toernooi moest voetballen. Vooral in de periode 1964-1971 hebben Inter Nos en de politiekapel uit Ljubljana veel bezoeken aan elkaar gebracht, waarvan de eerste twee overigens op uitnodiging van het gastkoor uit Kranj. Daarna werd het wat rustig in de onderlinge contacten, totdat in 1980 de politiekapel naar Schin op Geul kwam en in 1986 Inter Nos vervolgens naar Ljubljana. Dat de contacten daarna wat minder vaak plaatsvonden heeft wellicht te maken met het feit dat de politiekapel begin jaren 80 niet alleen haar naam heeft gewijzigd (van *“Akademski komorni”* in *“Akademi pevski zbor France Prešeren”*), maar ook met het feit dat deze een nieuwe dirigent krijgt.

Inter Nos ca. 1973/1974, op het Ljubljana-plein naast het gemeenschapshuis van Schin op Geul

Staannd v.l.n.r.: Lex Stassen, Jeu Stassen, Leo Snijders, Ger van Weersch, Sjeuf van Weersch, Zef Boon, Harry Houben, Paul van Weersch, Peter van Weersch, Huub Somers, Jos van Weersch, Pierre van Weersch, Theo Salden jr., Jan Pleijers, Sjeng Roks, Jacques Steinbusch, Bert Boesten, Wiel Steinbusch, Harry Defauwes, Pierre Coumans, Leo van Weersch, Jack Steinbusch, Marcel Neven, Frans Ramaekers, Zef Bosch, Paul Ramaekers, Frans Bemelmans, Jacques Meurs en Harry Willems

Knielend v.l.n.r.: Zef Schrijvers, Huub van Weersch, Hub van Kan, Joep van Weersch, Hub Blezer, Hub Straat, Jo Kohl, Wiel Pasmans, Frans Coumans, Anton Laeven, Hub Colen, Funs Ramakers, Zef van Kan, Frans Muyrers en Harrie Ackermans

Eerlijkheidshalve moet ook erkend worden dat Theo Salden sr. als grote animator achter deze contacten het wat rustiger aan ging doen.

Het laatste contact dateert uit 1991. Van 21 tot 25 maart van dat jaar zou Inter Nos een bezoek brengen aan Ljubljana, maar volgens Marcel Neven is dat niet doorgegaan.

Veel uitwisselingen over en weer

Hieronder volgt een kort chronologisch overzicht van de wederzijdse uitwisselingen.

Het eerste bezoek was, zoals hiervoor al werd opgemerkt, afgelegd door het politiekorps uit Ljubljana aan Schin op Geul en wel tijdens het eerste Geultreffen in 1964.

Van 3 tot en met 8 mei 1965 bracht Inter Nos een tegenbezoek aan Ljubljana. Het was de bedoeling dat ook burgemeester Frans Breekpot zou meegaan, evenals drs. Jan Loffeld (de PR-medewerker van de gemeente). Uit latere stukken blijkt dat de burgemeester niet is meegeweest; alleen Loffeld heeft de reis meegemaakt. Al in een brief van 14 november 1964 deelde het bestuur van Inter Nos haar leden mede dat zij als zangvereniging goed voor de dag wilde komen en riep hen dan ook op om alle repetities bij te wonen. Alleen bij een geldige reden mocht een lid een repetitie verzuimen. Tijdens het bezoek werden ook bloemen gelegd bij een gedenksteen. De bijbehoren-

de kransen werden vervaardigd in de Nederlandse driekleur.

In een brief van 3 juni 1965 bedankte Inter Nos de politiekapel voor de geweldige ontvangst en nodigde hen uit voor een tegenbezoek. De officiële ontvangst werd gepland in de gemeentegrot. Op 26 juli 1966 kwam de politiekapel naar Schin op Geul.

Eind april 1967 ging Inter Nos naar Ljubljana, waar een gedenkteken zou worden onthuld. Theo Salden ging op 21 januari 1967 naar Ljubljana om alles door te nemen. De kosten van dit gedenkteken – een urn gevuld met aarde uit Schin op Geul, geplaatst in een perk met Hollandse tulpen – werden geraamd op 6.000 gulden en Inter Nos verzocht het provinciaal bestuur om een bijdrage van 750 gulden uit het Anjerfonds. Bij brief van 18 juli 1967 kreeg Inter Nos bericht van het Anjerfonds, waarin 500 gulden werd toegekend. Ook aan de gemeente werd een verzoek gedaan om een financiële bijdrage. Het college van burgemeester en wethouder stelde de gemeenteraad voor om een bedrag van 1.000 gulden beschikbaar te stellen, maar vanuit de gemeenteraad kwam het voorstel om dat bedrag te verhogen naar 1.500 gulden. Toen dit voorstel in stemming kwam staakten de stemmen (dat wil zeggen evenveel voor- als tegenstemmers), waardoor het geheel naar een volgende vergadering werd verplaatst. Helaas is

in de boekhouding van Inter Nos niet na te gaan welk bedrag uiteindelijk is uitgekeerd.

Tijdens het verblijf van de politiekapel uit Ljubljana vond op 1 oktober 1967 in Schin op Geul de onthulling plaats van eenzelfde gedenkteken, in de vorm van een urn gevuld met Kranjse aarde, door de burgemeester van Ljubljana. Dit gebeurde op het Kerkplein. Ook de Joegoslavische ambassadeur Djura Ninčić was hiervoor uitgenodigd, evenals Jan Maenen uit Heerlen, destijds lid van de Tweede Kamer. Een verzoek aan de minister van Buitenlandse Zaken om ook bij de onthulling aanwezig te zijn werd helaas niet gehonoreerd. Ook de gouverneur moest wegens vakantie verstek laten gaan. De gemeentesecretaris met echtgenote waren wel aanwezig. Bij die gelegenheid werd ook een vocaal concert uitgevoerd in de parochiekerk. Daarvoor moest wel toestemming gevraagd worden aan het Bisdom, die deze toestemming verleende "mits houding en gedrag van zangers en publiek in overstemming zouden zijn met de heiligheid van de plaats der uitvoering".

Feestelijkheden rondom de onthulling van het gedenkteken op het Kerkplein op 1 oktober 1967

Tijdens het bezoek van de politiekapel aan Schin op Geul werd het idee geopperd om te komen tot een uitwisseling van jeugdigen. In de periode 1 juli tot 1 september 1967 zouden twintig kinderen in de leeftijd tot 15 jaar zeven dagen in Kranj en zeven dagen aan de Adriatische kust doorbrengen. In het archief heb ik niet kunnen nagaan of deze uitwisseling is doorgegaan; Paul van Weersch kan zich hiervan in ieder geval niets herinneren.

Op 22 augustus 1968 nodigde Inter Nos de politiekapel uit voor een tegenbezoek aan Schin op Geul, voor de periode van 26 juli tot 2 augustus 1969. Op 27 juli 1969 stond ondermeer de onthulling van een gedenksteen – een door Stojan Batič vervaardigde bronzen Orpheus⁶ – in Schin op Geul op het programma en een officiële ontvangst door het gemeentebestuur van Valkenburg, alsmede een concert op de Valkenburgse ruïne. Inter Nos stuurde veel uitnodigingen naar hoogwaardigheidsbekleders om bij de onthulling te zijn. Soms waren ze succesvol en soms niet; de toenmalige minister van Buitenlandse Zaken mr.dr. Jo-

De tweede keer een onthulling op het Kerkplein en nu van de Orpheus, op 27 juli 1969

séph Luns was in ieder geval niet aanwezig. De Joegoslavische ambassadeur Djura Ninčić werd wederom gevraagd het beeld te onthullen. Gouverneur dr. Charles van Rooy zou, zoals hij op 16 juli 1969 aan Inter Nos mededeelde, gaarne aanwezig zijn bij deze onthulling. Aan de gemeente werd wederom een verzoek gedaan voor een financiële ondersteuning, hetgeen werd gehonoreerd middels een bijdrage van 400 gulden. Van de Joegoslavische ambassadeur kwam na afloop nog een bedankbrief.

Nu was het weer de beurt aan Inter Nos om naar Ljubljana te gaan. Daarvoor werd de periode van 24 september tot en met 4 oktober 1971 gepland. Het was de bedoeling dat eenzelfde Orpheusbeeld daar ter plekke zou worden onthuld. Tevens zouden twee vazen, naar een ontwerp van Charles Eyck, worden geschonken aan het stadsbestuur van Ljubljana en Kranj. Als materiaal voor deze vazen werd gekozen voor mergel uit de Gemeentegrot. De geraamde kosten bedroegen, inclusief vervoer, 1.400 gulden. De gemeente was bereid dit bedrag voor haar rekening te nemen. Ook zou, bij afwezigheid van het college, gemeentesecretaris Arthur Sluysmans meegaan of, indien hijzelf onverhoopt verhinderd mocht zijn, drs. Jan Loffeld. Uit de bedankbrief die de politiekapel uit Ljubljana op 19 oktober 1971 naar Inter Nos stuurde, blijkt dat Loffeld namens het gemeentebestuur de reis heeft meegemaakt.

Behalve een verzoek om een financiële bijdrage vroeg Inter Nos aan de gemeente ook een ideëel gebaar te maken door één of meer nieuwe straten te noemen naar één van de steden waarmee Inter Nos contacten onderhield, zijnde Kranj en Ljubljana. Op 9 juni 1971 kreeg Inter Nos goed en slecht nieuws van de gemeente. Een financiële bijdrage werd toegekend, maar het verzoek om een nieuwe straat te noemen naar de plaatsen Kranj of Ljubljana werd afgewezen. Inter Nos liet het hier echter niet bij zitten en schreef op 17 juni 1971 een brief aan het gemeentebestuur waarin het college bedankt werd voor de financiële bijdrage, maar waarin tevens werd gevraagd het besluit om geen straten in Schin op Geul naar Kranj of Ljubljana te noemen, te heroverwegen. Daarbij voerde Inter Nos als argument aan dat men daar eenzelfde ge-

Inter Nos ca. 1970, met de op achtergrond kasteel Genhoes

*Achterste rij v.l.n.r.: Ger Willems, Jan van Weersch, Victor Eijssen,
Jo Kohl, Victor van Kan, Peter van Weersch, Piet Jennekens,
Zef Boon en Victor Willems*

*Voorste rij v.l.n.r.: Theo Salden sr., Sjeuf van Weersch,
Zef Schrijvers, Huub van Weersch, Hub van Kan, Ger Wimmers,
Jos van Weersch, Jeu Jennekens, Frans Muylers, Leo van Weersch,
Sjeng Roks, Frans Kozole, Felix Van der Linden, Pierre Schrijvers,
Marcel Neven, Theo Salden jr., Paul Roks, Jan Rohs, Zef van Kan,
Wiel Steinbusch, Ton van Weersch, Jacques Steinbusch,
Harry Willems, Wiel Pasmans, Harrie Defauwes en
Mathieu Berden*

baar zou maken en in die steden een Valkenburgstraat en een Schinopgeulstraat genoemd zouden gaan worden. Bovendien had Inter Nos de ambassadeur van Joegslavie in Nederland benaderd en hij stond volledig achter hun idee. De brief die Inter Nos stuurde heeft kennelijk grote indruk gemaakt op het gemeentebestuur, want op 16 augustus 1971 kreeg men bericht dat het college de gemeenteraad alsnog zou voorstellen een straat in het nieuwe bestemmingsplan Ljubljanastraat te noemen, met de toezegging dat “te gelegener tijd zal worden gezien” of elders in Schin op Geul een straat als Kranjstraat kon worden aangeduid. Hieraan stelde de gemeente wel als voorwaarde dat de Culturele Raad Limburg (afdeling Heemkunde) te Maastricht een goedkeurend advies moest afgeven. Inmiddels weten we dat deze toezegging van de gemeente heeft geresulteerd in het Ljubljana plein bij het gemeenschapshuis. Of er ooit nog een Kranjstraat in Schin op Geul zal worden aangelegd is even afwachten; de toezegging van de gemeente is er in ieder geval...

Na een onderbreking van ongeveer zeven jaar maakte Inter Nos begin 1978 weer nieuwe plannen. Het was de bedoeling dat in mei 1979 Inter Nos naar Ljubljana zou gaan; van 25 tot 27 oktober 1980 kwam de politiekapel vervolgens weer naar Schin op Geul. Deze bezoeken zijn echter niet doorgegaan.

In een gesprek tussen de politiekapel en Theo Salden sr. op 3 september 1985 werden wederom plannen gemaakt en werd afgesproken dat van 24 mei tot 1 juni 1986 Inter

Nos naar Ljubljana zou gaan, en dat van 20 tot 27 oktober 1986 de politiekapel naar Schin op Geul zou komen. Deze reis is eveneens niet doorgegaan en verplaatst naar 1986. Uit latere documenten namelijk – ondermeer uit een brief van Inter Nos aan het voormalige Ministerie van CRM, waarin men vroeg om de reis op te nemen in het culturele uitwisselingsprogramma – blijkt dat Inter Nos van 19 tot en met 27 september 1986 naar Ljubljana wilde gaan, terwijl de komst van de politiekapel naar Schin op Geul verzet zou worden naar het voor- of najaar 1987.

In juli 1989 werd het 25-jarig bestaan gevierd van de onderlinge contacten. Dit feest vond plaats in Valkenburg. Als drijvende kracht achter de onderlinge contacten en uitwisselingen, met als gevolg goede vriendschapsbanden tussen Nederland en Joegoslavië, heeft Theo Salden sr. op 27 november 1970 uit handen van toenmalig president Tito de hoge onderscheiding Orde van de Grote Ster van Joegoslavië mogen ontvangen.

Behalve zingen ook toneelspelen. En hoe!

Bij het doorlezen van allerlei documenten viel me op dat binnen Inter Nos gedurende diverse jaren een toneelafdeling is geweest. Naar het schijnt zijn enkele leden actief geweest als acteur. De statuten spreken in eerste instantie over een zangvereniging; in latere stukken wordt pas gesproken over “Zang- en Toneelvereniging Inter Nos”. Ook in brieven en vergunningen van de gemeente Valkenburg-Houthem werd gesproken over die laatste naam. Als briefhoofd gebruikte Inter Nos – vooral eind jaren vijftig, begin jaren zestig – “Zang- en Toneelgezelschap Inter Nos”⁷.

Het eerste document dat ik in het archief vond over het bestaan van een toneelafdeling dateert van 24 december 1956. In dit document, dat afkomstig is van het Comité Verenigingsgebouw, werden de data bevestigd waarop Inter Nos een toneeluitvoering ging geven, namelijk op 5 en 6 januari 1957. De kosten bedroegen 30 gulden; voor de verwarming moest 5 gulden extra worden betaald. Bij de te houden toneeluitvoering werd ook een loterij gehouden. De vergunning daarvoor kostte 50 cent. Het toneelstuk, genaamd “Deining om de Dorpsdokter”, werd enkele malen opgevoerd in 1957 en 1958, onder regie van Jos Heiligers.

Inter Nos had vervolgens de smaak te pakken. In 1959 werd weer een nieuw toneelstuk opgevoerd, genaamd: “Achter de wolken schijnt toch de zon”. De uitvoering was met halfvasten, op 8 maart 1959.

Een optreden van de toneelafdeling van Inter Nos in januari 1960 in Ubachsberg, tijdens het jaarlijkse winterconcert van de plaatselijke Fanfare St. Cecilia, werd zelfs als sluitstuk van een uiterst geslaagde avond beschouwd. Op die dag werd het spel “Jongens van de Koopvaardij” opgevoerd, onder regie van Harrie Erven. Met de toneelstukken “Waarom zweeg je zo lang?”, “Oom Lou knapt ’t wel even op” en de thriller “Dossier 300” werd eveneens buiten Schin op Geul opgetreden.

Bij de opvoering van "Jongens van de Koopvaardij"

Staannd v.l.n.r.: Victor Eijssen, Fien Ackermans-van Liere, Pierre Coumans, Jacques Steinbusch, Tiny Vos-Erven, Sjeng Scheien, Harrie Erven, Lia van Dijck-Eijssen, Ger Wimmers, Harry Defauwes, Tiny Vliegen-Schmets en Eugène Palmes

Zittend v.l.n.r.: Herman van Liere, Maria de Graaf-van Loo, Zef Boon, Tiny Wouters-Caubo, Frans Funcken, Sjeuf van Weersch en Maria Kuipers-van Loo

In het boekje dat Inter Nos uitgaf bij gelegenheid van haar 25-jarig jubileum in 1964 werd ondermeer een passage opgenomen over de toneelafdeling. Daarin werd opgemerkt dat de toneelafdeling zich rond 1958 met de zangafdeling had verenigd. Wanneer men echter de oorsprong van die afdeling nagaat, komt men (volgens het programmaboekje) tot een heel wat oudere leeftijd. De afdeling toneel van Inter Nos is ontstaan uit de toneelclub Kunstgenot, welke weer ontstaan is uit de toneelvereniging Vriendschap en Vermaak, die dateert uit het begin van de twintigste eeuw. Helaas betreft het geen ononderbroken periode, zodat de ouderdom van de to-

Bij de opvoering van "Het Chinese Landhuis"

Staannd v.l.n.r.: Theo Salden sr., Sjeuf van Weersch, Annie Funcken-Ackermans, Zef Boon, Jacques Steinbusch, Fien Ackermans-van Liere, Frans Funcken en Magda Reneerkens

Zittend v.l.n.r.: Jos van Weersch, Theo Salden jr. en Harry Defauwes

neelafdeling moeilijk is na te gaan. Een bekend stuk dat zij begin jaren zestig opvoerde was "Het Chinese Landhuis", onder regie van Theo Bien, die begin 1960 Jos Heiligers was opgevolgd.

Enkele leden van de toneelafdeling in die tijd waren ondermeer Zef Boon, Pierre Coumans, Harry Defauwes, Frans Funcken, Jan van Liere, Theo Salden jr., Jacques Steinbusch en Sjeuf van Weersch. Ook meerdere dames speelden mee, te weten Fienie Duyzings-van Liere, Gerda Weerts-van Liere, Anna Verstappen-Paffen, Marieke van Liere, José Funcken, Connie Frissen-Konertz, Rose-Marie van Weersch en Magda Reneerkens. Harry Defauwes zorgde voor het decor.

Inter Nos en carnaval. Hoe zat dat ook alweer?

Wat heeft Inter Nos met carnaval? Weinig, zou je zeggen. Bij het schrijven van dit artikel werd ik er echter door verscheidene Schin op Geulse inwoners op gewezen dat Inter Nos, in de tijd dat De Waterratte niet meer actief waren, de carnaval zou hebben georganiseerd. Uit het boekje dat De Waterratte hebben uitgegeven bij haar 2 x 11-jarig jubileum in 2002 wordt ondermeer iets verteld over deze organisatie door Inter Nos.

Carnavalsvereniging De Waterratte werd in 1952 opgericht. Een georganiseerde carnavalsviering bleef tot 1964 in stand, waarna de Sjinse carnavalsvereniging helaas ter ziele ging. In 1963 en 1964 bemande Inter Nos de Raad van Elf. In 1980 werd de carnavalsvereniging onder dezelfde naam De Waterratte heropgericht. Inter Nos heeft dus ongetwijfeld ervoor gezorgd dat de carnaval rond 1964 niet helemaal verdween. Het is natuurlijk ook bijzonder

Mannenkoor Inter Nos bemant in 1963 en 1964 de Raad van Elf van C.V. De Waterratte

V.l.n.r.: Sjeuf van Weersch, Jacques Steinbusch, Theo Salden sr., Zef Schrijvers, Frans Muyrers, Zef van Kan en Harry Defauwes

prettig dat daarna, rond 1980, enkele enthousiaste inwoners de organisatie van het jaarlijks carnavalsfeest weer hebben opgepakt en tot op de dag van vandaag ervoor zorgen dat het elk jaar weer een onvergetelijk feest is.

En niet te vergeten... De FC Boys

Binnen Inter Nos is er een comité actief geweest dat zich bezighield met het organiseren van allerlei (feestelijke) activiteiten voor de vereniging. Dit comité was met name in de beginjaren zeventig actief en heeft tot medio jaren zeventig bestaan. Begin 1975 werd een beroep gedaan op de leden van Inter Nos om zich aan te melden voor de FC Boys, die de activiteiten wilden overnemen. Bij voldoende belangstelling wilde het huidige comité gezamenlijk aftreden. Tijdens de jaarvergadering van Inter Nos op 1 maart 1975 werd vastgesteld dat dat comité haar werk voortreffelijk deed, waarop alsnog besloten werd door te gaan. Toch gaat het daarna wat minder en ontbreken tot 1978 verslagen van de vergaderingen, hetgeen erop kan duiden dat het comité 'slapende' was. Op 6 september 1978 komt men na een afwezigheid van ruim drie jaar weer bij elkaar, maar dat heeft maar even geduurd. Deze bijeenkomst was namelijk speciaal belegd om een barbecue te organiseren. Weer enkele maanden later, op 9 maart 1979, is pas de volgende bijeenkomst, nu voor het organiseren van het feest bij gelegenheid van het 40-jarig bestaan van Inter Nos. De laatste bijeenkomst is (zeer waarschijnlijk) 24 april 1979 geweest. Tijdens die vergadering trokken enkele leden zich terug wegens drukke werkzaamheden of familieomstandigheden. Dat zal ongetwijfeld de reden zijn geweest voor de overige leden om er dan maar helemaal mee op te houden. Ook heeft Ger van Weersch in de jaarvergadering van 4 april 1981 nog eens gepleit voor een heropricting van de FC Boys, speciaal voor het mede-organiseren van het afscheidsfeest van Wiel Pasmans. De voorzitter, zo kunnen we lezen in het betreffende jaarverslag, juicht dit initia-

tief toe, maar laat het heropricten over aan de voormalige FC Boys.

De hoogtepunten zijn in de jaren 1972-1975 geweest. Het comité bestond op het eind uit de volgende personen: Bert Boesten, Pierre Coumans, Paul Ramaekers, Harry Willems, Theo Salden jr. en Ger, Joep, Leo en Paul van Weersch. In de beginjaren bestond het comité uit Wiel van Loo, Victor Eijssen (voorzitter) Paul, Huub en Leo van Weersch, Theo Salden jr., Pierre Coumans (penningmeester, later voorzitter als opvolger van Victor Eijssen), Bert Boesten en Harry Willems (later penningmeester, als opvolger van Pierre Coumans, die toen voorzitter werd). Joop Brouns is ook nog even lid geweest ervan, maar heeft zich snel teruggetrokken; hij bleef wel beschikbaar voor ondersteuningswerkzaamheden. Ook Leo van Weersch heeft zich hieruit teruggetrokken wegens drukke werkzaamheden. De activiteiten bestonden voornamelijk uit het organiseren van wandeltochten, barbecues en optredens. De kastelen Schaloen en Genhoes waren vaak het start- en eindpunt van deze activiteiten. De vaste vergaderlocatie was (vanzelfsprekend) Hotel Salden.

De leden van dit feestcomité hebben bij allerlei festiviteiten ook zelf opgetreden, zoals als zangers in Göhltahtleruniformen of als playbackers van ondermeer het liedje "Zeven Schoondochters" van Vader Abraham, waarbij Harry Willems als toiletjuffrouw optrad, Wiel van Loo in hotpants, Pierre Coumans als oosterse dame en Paul van Weersch als bruid. Huub van Weersch werd als Vader Abraham uitgedost. Tevens werd het liedje "Den Uil zat in de Olie" door de FC Boys op ludieke wijze en met eigen tekst ten gehore gebracht. Ook een vertolking van Ivan Rebhoff door Harry Willems zal zich nog menigeen kunnen herinneren.

Staan v.l.n.r.: Paul van Weersch, Hub Dohr, Jo van Weersch, Bert Boesten, Huub van Weersch en Jacques Blom

Knielend v.l.n.r.: Jeu Lenssen, Marly van Weersch-van Loo en Pierre Coumans

Op naar het 80-jarig jubileum!

Hoe het verder zal gaan met Inter Nos kan natuurlijk niemand beter vertellen dan de voorzitter zelf, Paul van Weersch:

Inter Nos 1989, in de tuin van Hotel Salden

Achterste rij v.l.n.r.: Jacques Steinbusch, Frans Coumans, Bert Boesten, Theo Salden jr., Leo van Weersch, Jack Steinbusch en Paul Ramaekers

Middelste rij v.l.n.r.: Hub van Kan, Jeu Stassen, Zef Schrijvers, Zef Boon, Leo Sniijders, Sjeuf van Weersch, Jan Pleijers, Peter van Weersch, Ger van Weersch, Lex Stassen, Jos van Weersch, Huub Somers, Piet Jennekens, Paul van Weersch, Pierre van Weersch, Sjeng Roks, Frans Muyrers, Harry Houben, Marcel Neven, Harry Defauwes, Wiel Steinbusch, Pierre Coumans, Zef Bosch, Zef van Kan, Frans Ramaekers, Jacques Meurs en Harry Willems

Voorste rij v.l.n.r.: Huub van Weersch, Joep van Weersch, Hub Straat, Hub Blezer, Jo Kohl, Wiel Pasmans, Anton Laeven, Hub Colen, Funs Ramakers, Harrie Ackermans en Frans Bemelmans

“Het is uiteraard moeilijk om de toekomst te voorspellen. Ik denk dat de beste manier om dat te doen is hem zelf te maken!

De meeste leden van Inter Nos zijn nu op de leeftijd dat zij met pensioen zijn. Dit betekent dat zij veel vrije tijd hebben en deze tijd besteden aan andere hobby's, waardoor het plannen van de optredens moeilijker wordt. Het voornaamste doel van Inter Nos is eigenlijk om meer leden te werven, het liefst jongere. Mannenkoorzang is bij veel mensen een gewaardeerde vorm van zangkunst, maar in deze snelle tijd met allerlei nieuwe vormen van communicatie is het steeds moeilijker om jonge zangers daarvoor te interesseren. Waar vroeger relatief jonge mannen lid werden van een koor, is dat nu zelden meer het geval. We kunnen allerlei redenen bedenken waarom dat zo is, maar het is een realiteit waarmee we zullen moeten leren omgaan. Het bijzondere is dat vrijwel alle bezoekers van een repetitieavond verrast zijn door de sfeer waarin zo'n avond verloopt en het plezier dat je aan zingen kunt ontlenen. Maar hoe krijg je kandidaatleden op een repetitieavond bij je binnen?

Niet zo lang na het 75-jarig jubileum komt het erg goed uit dat het 'beleidsplan' vernieuwd moet worden. Je bent

dan genoodzaakt na te denken over de toekomst van het koor. Hoe gaan we om met de spanning die op de financiën komt te staan bij teruglopende inkomsten en toenemende kosten? Hoe gaan we om met de liederen die we gaan zingen? Moeten we niet moderniseren in onze keuze van liederen? Moeten we nog wel grote concerten blijven geven? Op welke wijze voeren we onze publiciteitscampagnes? Enzovoort, enzovoort.

Er is inmiddels een brainstormsessie geweest met bestuur, dirigent en een aantal leden en hieruit is een commissie gevormd. Die commissie heeft inmiddels meerdere besprekingen gevoerd en daarbij is indringend met elkaar gediscussieerd over de wegen die we moeten inslaan. Het blijkt erg goed te zijn om een aantal keren met elkaar een paar uur te discussiëren. Of we de oplossingen vinden? Ik weet het niet, maar we doen ons best en we hebben allemaal een mooie toekomst van ons koor voor ogen.

Hoe die toekomst eruitziet? Hoe gaat het koor met zelfgemaakte keuzes de toekomst in? Daarom is het ook een meerjarenplan, waarbij per jaar een uitwerking wordt gemaakt. Door vaker op te treden, in de vorm van een try-out of concert, is het ons streven om het koorimago en de bekendheid van het koor binnen de regio te vergroten.”

De receptie in 't Geboew tijdens het 75-jarig bestaansfeest

Niets vergeten?

Ruim 75 jaar Inter Nos. De geschiedenis kreeg ik ingepakt aangereikt in dertien ordners, drie archiefdozen en een aantal foto- en receptieboeken. Van al deze archiefbescheiden plus de artikelen uit het Land van Valkenburg heb ik geprobeerd een leesbare samenvatting te maken. Begrijpelijk dat u, als lezer of misschien wel als lid van Inter Nos, dingen mist. Dingen die u als (voormalig) lid zelf heeft meegemaakt. Gebeurtenissen waarvan u denkt: "Jammer dat ze dat vergeten zijn." Maar ik vraag begrip voor mijn beperktheden. Binnen een beperkt aantal pagina's in dit magazine moest ik nu eenmaal keuzes maken. Keuzes die wellicht niet de uwe geweest zouden zijn. Als kleine verdediging – voor zover daar hiervan kan worden gesproken – heb ik overleg gehad met de voorzitter en de secretaris/penningmeester van het huidige bestuur. Op hun verzoek heb ik het artikel hier en daar nog aangevuld en waar mogelijk uitgebreid.

Ik troost me met de Duitse gedachte "*In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister*". Mocht ik dus dingen zijn vergeten, geen nood: in 2019 gaat Inter Nos natuurlijk een spetterend 80-jarig jubileum vieren. Wellicht een uitstekend moment dan een (uitgebreid) boek uit te geven om alle interessante gebeurtenissen – vrolijke en verdrietige – nog eens diepgaander aan bod te laten komen.

Samenvatting en verantwoording

In de periode 1937-1939 heeft een achttal inwoners in Schin op Geul het initiatief genomen om onder leiding van Wiel Pasmans samen te gaan zingen. In 1939 werd een officiële vereniging opgericht, genaamd Inter Nos. In de loop der jaren heeft Inter Nos geweldige successen geboekt, zowel nationaal als internationaal. Veel uitnodigingen kreeg men om op te treden, zowel in de buurt alsook ver over de landsgrenzen. Het waren er zoveel dat daarvoor menige afgewezen moesten worden. Bovenstaand artikel geeft een historische inkijk in 75 jaar Inter Nos met zijn vele hoogte- en sporadische dieptepunten. Van alle optredens en gebeurtenissen zijn natuurlijk de contacten met Ljubljana het meest in het oog springende. Deze contacten hebben niet alleen geleid tot veel muzikale uitwis-

selingen en bezoeken over en weer, maar vooral in een stoffelijke blijk van wederzijdse vriendschap. Daarmee bedoel ik natuurlijk het beeld op het Kerkplein en het plein bij 't Geboew. Twee tastbare bewijzen die weer dagelijks de vriendschap bevestigen tussen het kleine Schin op Geul met een stad van rond de 300.000 inwoners in Slovenië.

Bij het schrijven van dit artikel heb ik niet alleen het archief van Inter Nos doorgenomen, maar ook overleg gehad met voorzitter Paul van Weersch en met secretaris/penningmeester Theo Salden. Ook heb ik met enkele andere personen gesproken waarvan ik dacht dat ze me interessante dingen konden vertellen. Zodoende ben ik ondermeer te rade gegaan bij Sophie Pasmans, de weduwe van de eerste dirigent. Ook heb ik het concept voorgelegd aan de huidige dirigent Leo van Weersch en aan de voormalige secretaris Marcel Neven. Voor de passage over de FC Boys en de toneelafdeling heb ik contact gehad met Pierre Coumans en Bert Boesten. Daarnaast hebben zowel Anton Laeven als Ralf Coumans nog voor de nodige aanvulling en vervollediging ervan gezorgd.

Heel jammer is het dat van de eerste tien tot vijftien jaar van het bestaan van Inter Nos geen schriftelijke bescheiden beschikbaar zijn. Deze zijn wellicht per vergissing kwijtgeraakt of misschien, dat kan ook plausibel zijn, dat 75 jaar geleden niet altijd alle gebeurtenissen, gesprekken en optredens schriftelijk werden vastgelegd.

Verder ben ik gedoken in het archief van de gemeente Valkenburg aan de Geul (destijds Valkenburg-Houthem). Daarin trof ik meerdere bruikbare artikelen en foto's aan uit het weekblad Land van Valkenburg.

Rest mij iedereen te bedanken die op de een of andere wijze aan dit artikel heeft meegewerkt.

Voetnoten:

1. De naam Inter Nos is bedacht door Al Vliegen.
2. De eeuwenoude stad Ljubljana telt, met zijn voorsteden, ongeveer 300.000 inwoners en is de hoofdstad van het huidige Slovenië, dat tot 1990 deel uitmaakte van Joegoslavië.
3. Overigens was Hotel Salden niet het allereerste officiële repetitielokaal. Dat was het ernaast gelegen café van Piet van Weersch, thans De kleine Koning.
4. De viering van het 40-jarig jubileum in 1980 zou erop duiden dat Inter Nos in 1940 zou zijn opgericht. Uit bronnenonderzoek blijkt echter dat het officiële oprichtingsjaar 1939 is geweest.
5. De Zangersdag Onderlinge Federatie was overigens niet georganiseerd door de Koninklijke Nederlandse Zangvereniging, maar had meer een regionaal karakter.
6. Orpheus wordt in de Griekse mythologie beschouwd als de god van de muziek.
7. In officiële brieven en aktes wordt gewisseld gesproken over zowel "gezelschap" als "vereniging", dus beide benamingen zijn correct.

Bijlage

Ondanks dat er gestreefd is naar volledigheid, is dat niet altijd en overal gelukt, eenvoudigweg door hiaten in de administratie en andere bescheiden. Ook navraag bij (na-bestaanden van) de betreffende personen leverde niet altijd een duidelijk of eenduidig antwoord op. Er is zo-doende geroeid met de riemen die er waren...

Bestuursleden

Naam	Periode	Functie
Wiebe Appelboom	vanaf 2011	Secretarieel ondersteuner
Mathieu Berden	1964-1966	Bestuurslid/plv.-voorzitter
Ben Boncken	1963-1967	Bestuurslid
Zef Boon	1957-1972	Secretaris
Zef Bosch	1967-1973	Bestuurslid
Cor Claessens	tot 1956	Secretaris/penningmeester
Ralf Coumans	2011-2017	Bestuurslid
Harry Defauwes	1957-1990	Bestuurslid
Hub Dohr	2003-2006	Bestuurslid
Cor Fortuin	2003-2007	Secretaris
Frans Funcken	1958-1962	Bestuurslid
	1962-1964	Voorzitter
Frans Geraeds	2006	Bestuurslid
Hub van Kan	1980-1989	Bestuurslid
Martin van Kempen	2001-2003	Penningmeester
	2003-2006	Secretaris/penningmeester
Anton Laeven	1977-1984	Penningmeester
Jeu Lenssen	1991-2000	Secretaris
Harie Muylers	1964	Bestuurslid
Marcel Muylers	2003-2005	Bestuurslid
Marcel Neven	1984-1991	Secretaris
Ger Pachen	2000-2011	Voorzitter
Anton Pin	1984-2006	Bestuurslid
Paul Rikers	1988-1990	Bestuurslid
Sjeng Roks	1958-1962	Bestuurslid/plv.-voorzitter
	1967-1971	Bestuurslid/plv.-voorzitter
	1974-1976	Bestuurslid/plv.-voorzitter
Theo Salden sr.	1957-1972	Penningmeester
	1972-1977	Secretaris/penningmeester
	1977-1979	Secretaris
Theo Salden jr.	vanaf 2011	Secretaris/penningmeester
Zef Scheien	1940-1962	Voorzitter
Joe Schormans	1996-2001	Penningmeester
Zef Schrijvers	1984-1990	Bestuurslid
Frans Schulteis	1964-1967	Voorzitter
Leo Snijders	1984-1990	Bestuurslid
Lex Stassen	1981-1988	Bestuurslid
Jacques Steinbusch	1967-1981	Voorzitter
René Steinbusch	2006-2011	Penningmeester
Cor Weber		
Huib van Weersch	1975-1980	Secretaris
	1994-1997	Bestuurslid
Jo van Weersch	1997-2000	Bestuurslid
	2000-2003	Secretaris
	2007-2011	Bestuurslid
Paul van Weersch	1979-1981	Secretaris
	1981-2000	Voorzitter
	vanaf 2011	Voorzitter
Vic Willems	1971-1974	Bestuurslid
	1984-1990	Penningmeester

Dirigenten

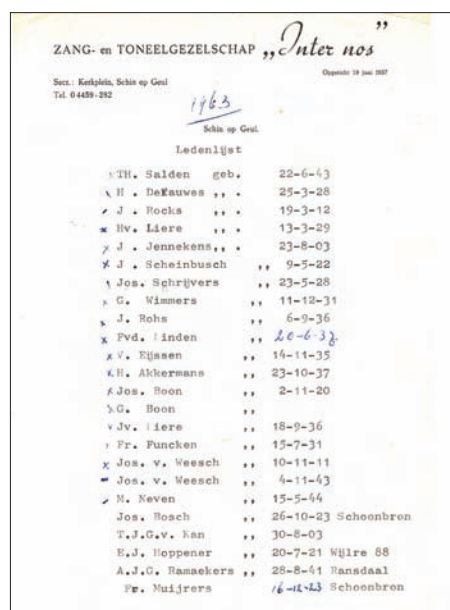
Wiel Pasmans	1939-1981
Leo van Weersch	vanaf 1981

Beschermvrouwe

Sientje Rooding-van der Veer	1989-2011
------------------------------	-----------

Ere(bestuurs)leden

Naam	Vanaf
Hein Crützen	2016
Harry Houben	1995
Piet Jennekens	2006
Leo Snijders	2015
Peter van Weersch	2016

Overleden leden

Naam	Datum ovl.	Functie/taak
Mathieu Berden	?-02-1986	Erebestuurslid
Zef Boon	19-03-1986	2 ^e tenor
Zef Bosch	30-10-1999	Erelid
Harry Defauwes	11-02-2000	Erebestuurslid
Frans Funcken	24-03-1978	Voorzitter
Nen Huntjens	22-11-2000	2 ^e tenor
Jeu Jennekens	08-04-1977	1 ^e tenor
Hub van Kan	03-12-2014	2 ^e tenor
Zef van Kan		Bas
Jeu Lenssen	05-03-2017	Bariton
Wiel Pasmans	04-02-2004	Erelid/oud-dirigent
Anton Pin	04-04-2007	Bas
Sjeng Roks	31-05-1989	Bariton
Sientje Rooding-van der Veer	24-12-2011	Beschermvrouwe
Theo Salden sr.	18-09-2001	Erebestuurslid
Hub Schrouff	21-06-2003	Bariton
Hub Somers	30-12-1997	2 ^e tenor
Lex Stassen	28-12-2016	Bas
Jacques Steinbusch	10-06-1989	Bas/erebestuurslid
Hub Straat	23-04-1998	2 ^e tenor
Cor Weber		Bas
Sjeuf van Weersch	07-03-1993	Erelid
Harry Willems	13-10-2010	Bas

Huidige leden

Naam	Woonplaats	Zangpartij	Lid vanaf
Harrie Ackermans	Schin op Geul	Bas	1953-1966 en vanaf 1977
Frans Bertrand	Schin op Geul	Bariton	01-01-1994
Jacques Blom	Schin op Geul	2 ^e tenor	01-09-1983
Bert Boesten	Gulpen	Bariton	04-02-1969
Hans Dirix	Berg en Terblijt	Bas	18-07-2015
Hub Dohr	Wijlre	2 ^e tenor	09-01-1985
Tom Duykers	Valkenburg	Bariton	18-07-2015
Cor Fortuin	Schin op Geul	1 ^e tenor	01-02-1991
Frans Geraeds	Wijlre	Bas	19-04-2016
Harry Gorissen	Eys	Bas	08-05-2012
Jo Knops	Wijlre	1 ^e tenor	09-02-2010
Jo Kohl	Oud-Valkenburg	Bariton	29-12-1964
Jacques Meurs	Voerendaal	Bas	26-08-1975
Marcel Neven	Schin op Geul	Bariton	1961
Ger Pachen	Voerendaal	2 ^e tenor	01-01-1989
Ludwig Pitz	Breinig (D)	2 ^e tenor	01-01-1987
Theo Salden jr.	Schin op Geul	Bariton/secretaris	22-01-1959
Jan Scheepers	Wijlre	Bas	01-11-1999
Zef Schrijvers	Schin op Geul	1 ^e tenor	28-03-1946
Louis Slippens	Schin op Geul	1 ^e tenor	01-01-1995
Piet Starmans	Klimmen	Bas	01-09-2015
Jeu Stassen	Schin op Geul	1 ^e tenor	05-11-1974
René Steinbusch	Heerlen	Bariton	01-06-2004
Zef Steins	Wijnandsrade	2 ^e tenor	08-09-2007
Max Strijbos	Valkenburg	Bariton	07-06-2016
Zef Swillens	Schin op Geul	Bas	1989-2001 en vanaf 2005
Koos Warnaar	Schin op Geul	2 ^e tenor	01-04-1997
Jo van Weersch	Wijlre	1 ^e tenor	01-10-1989
Joep van Weersch	Schin op Geul	1 ^e tenor	02-09-1975
Leo van Weersch	Valkenburg	Dirigent	03-04-1964
Paul van Weersch	Schin op Geul	1 ^e tenor/voorzitter	09-11-1965
Marcel Zaar	Berg en Terblijt	2 ^e tenor	01-09-2015

Foto: Roel van Weersch

Inter Nos 2017, bij de hoeve van kasteel Genhoes

V.l.n.r.: Leo van Weersch, Paul van Weersch, Marcel Zaar, Joep van Weersch, Jo Knops, Jeu Stassen, Jo van Weersch, Cor Fortuin, Jacques Blom, Hub Dohr, Bert Boesten, Ger Pachen, Theo Salden jr., Louis Slippens, Frans Bertrand, Zef Steins, Koos Warnaar, Marcel Neven, Max Strijbos, René Steinbusch, Tom Duykers, Piet Starmans, Hans Dirix, Jacques Meurs, Harrie Ackermans, Zef Swillens, Frans Geraeds en Harry Gorissen

Op de foto ontbreken Hub Dohr, Jo Kohl, Jan Scheepers en Zef Schrijvers